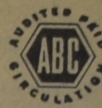
CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CC CHRISTIAN WEEKLY



"ONE LORD, ONE FAITH, ONE BAPTISM." Eph. 4:5

JUNE 15th, 1962 - No. 550 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash. Postage paid at Hamilton.

NEEDED:

A Christian Political Creed

by Dr. P. G. SCHROTENBOER

Participation as a citizen in a national election campaign in the country of Canada places the Christian in a dilemma. On the one hand he cannot act as a responsible citizen and conscientious Christian unless he learns to know the various parties, their backgrounds, their policies, their political philosophies (or lack of them), participates in the campaign and casts his ballot. Since whatsoever is not of faith is sin, and since the Lord calls him to assume his rightful place in society, the casting of his ballot must be an expression of the Christian's faith. But on the other hand, he finds it exceedingly difficult, if not well-nigh impossible, to cast a Christian vote because of the Canadian political system. The casting of a ballot is not a clear-cut expression of faith because the parties and the candidates for which he must vote do not offer him much choice between Christian or non-Christian principles. While it is true that certain parties are more open to Christian principles than others and some political candidates are outspoken Christians who want to serve Christ in their political office, nevertheless the fact remains that because of a lack of choice between definite, Biblically-founded and Christ-directed principles and principles not so founded and directed, the Christian has to go through severe mental and heart-tearing contortions to vote in the right way in a present-day election campaign.

THE URGENT NEED OF THE HOUR IS A CHRISTIAN POLITICAL CREED

A statement of faith which would clearly and adequately express our faith-convictions concerning the office and duty of the civil government, the principles upon which true justice and order in the country can be restored, preserved, and strengthened, the directives which a Christian citizen should follow in obedience to His Lord in pursuance of his civic duties.

I say this should be a political *creed*. A creed is more than a statement of principles, more than a philosophy, surely far more than a program of action. It is a statement of principles which the Christian enunciates and tells to his God. That is the purpose of a creed in the first place, namely, for man to speak to God. A political creed would be the articulation of the faith upon which the political philosophy should be built. It would provide a simple expression of the religious reason for the program of political action.

To be a *Christian* political creed, it must of course be built upon Scripture, God's authoritative word to man. The creed is therefore not a human creation, but a human response to the creative (and recreative) Word of God. To be a Christian *political* creed, it must articulate man's response to the Scriptural Word as it relates to political life. As such it would distinguish itself from a creed of the church or a creed of the school, or even a creed for labor or business. It would limit itself to the principles and programs of statecraft.

Since it should be a political creed for Christian *citizens*, it should not be formulated by the church. It must of course be done by Christians; and all Chrisitans, with but very few, if any, exceptions, are members of the Christian church. These Christian people, not as officials of the church, not in their function as church members but as Christian citizens who would respond believingly and obediently to their Lord should make this confessional formulation.

Such a creed would naturally take into acount what the church has said in its creed about the office and duty of the civil magistrate and about the relation of the church and the nation. But since it remains the duty of the church to busy itself only with church matters (the proclamation of the Word, the administration of the sacraments, and other strictly ecclesiastical activities), the most we can expect of the church in this respect is that it proclaim what the Word has to say about the general work of the magistrate and the church-nation relationship. It should leave the formulation of a political creed to Christian citizens who *qua* Christians set forth in creedal form their response to God and their declaration to the world what they believe.

Such a creed would have to set forth the duties, not only of the civil rulers and the demands which the Lord in His Word makes upon them, but also the office of the Christian personality as a citizen. About this the church has to date done little or nothing.

The Scriptural idea of office contains the components of man's station and stewardship, his delegated position and its accompanying authority, the administration of his task and his giving account to God.

Our contention is not that such a creed would simply be a good thing. Our point is rather that without it we shall continue to flounder. Without it we Reformed people cannot meaningfully approach any political party or even a political candidate in order to tell them what we believe and what the Lord asks them to do in this land. We cannot expect to be a leaven for good unless we have a powerful yeast that will work its way through the lump of political dough. That power is the Word of God. It only waits to be applied.

We cannot expect to influence any political party or any politician unless we have a clear-cut document which sets forth our convictions of faith and those principles which God's Word requires us to believe and execute.

By saying that the great need of the hour is a political creed means that we should not in the first place become concerned with the power we may get in our hands, the number of candidates we might elect, nor the number of measures we might directly or indirectly help to enact. Our FIRST concern is that we bear witness to the fact that we are Christ's, that we believe that in the political sphere as well as elsewhere, without Him we can do nothing. And "nothing" is not very much. Our first concern should not be the reactions such a statement might have upon the political parties, nor upon the populace at large; our FIRST interest should be the effect such an act of obedience would have upon Almighty God who delegates to his servants all the authority they have. Civil rulers would have no authority at all unless it were given them from above (John 19:11).

In this political campaign many of us are simply baffled. Facing the dilemma of having to vote as a Christian and not being able to vote for any party or candidate without religious reservations, some, perhaps many, have felt that they might better not vote at all. In this they err. God calls them to do what they can now with the parties and means available, to pick those parties which come closest to the demands of Scripture, to vote for those men who will to the best of their ability do what God wants. Before the next election campaign comes, we should have worked out a political creed. Then we shall no longer have to flounder in this sphere, for we shall then be guided by the Word which upon entrance giveth light. He who is the light of the world will surely not leave us in darkness in political activities. He who has ordained the civil magistrate to rule justly as a punishment to the evil doer and an encouragement to those who do well will be pleased to note that Reformed Christians seek to serve Him meaningfully and obediently in the area of politics and statecraft.

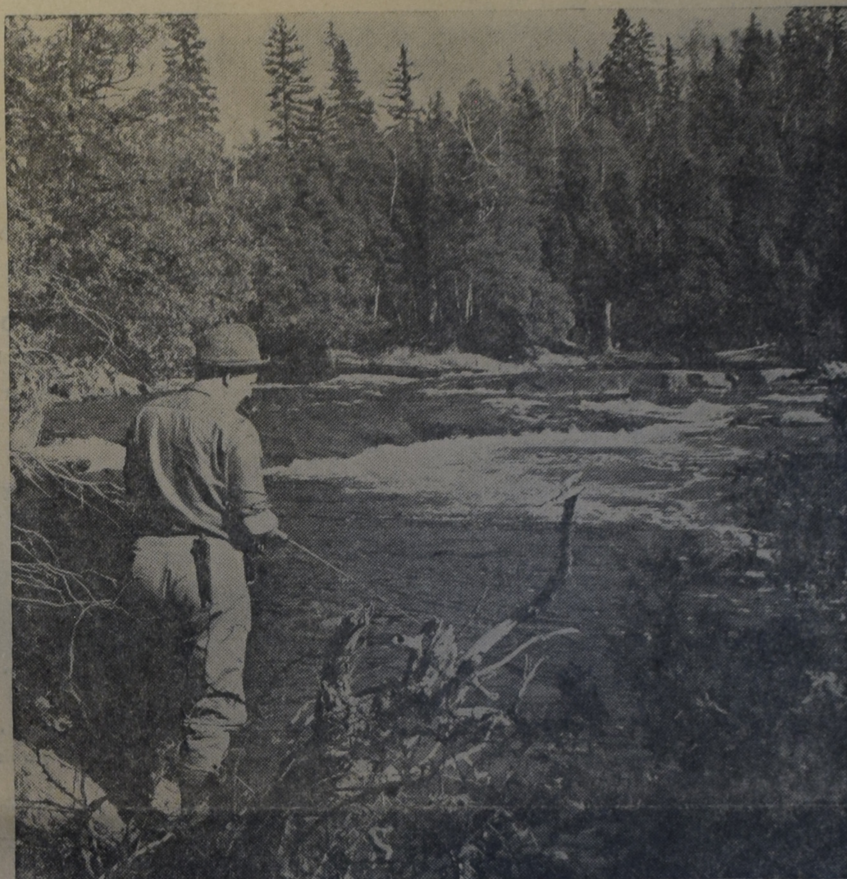
Therefore there is nothing more necessary on the political scene today than a Christian Political Creed. Who will initiate the action to make this creed a reality?

EDITOR'S NOTE:

We believe that Dr. Schrotenboer has made a valuable contribution in this article, for which we want to thank him. Sharply Dr. Schrotenboer has analyzed what is in the mind of many of us. Especially during this time of election we have felt the need of political orientation.

The question with which Dr. Schrotenboer concludes his article deserves an answer. In order to avoid that no initiative will be taken, Calvinist-Contact has invited a few of our leading men to study the subject and to come up with a concept of a creed as suggested by Dr. Schrotenboer. Since this is a difficult and complicated assignment we will have to give them time. We therefore do not want to predict when this concept will be ready, but we hope that in the near future we will be able to present a draft to our readers.

Editor



NIEUWE WEGEN NAAR DE NOORDELIJKE GEBIEDEN VAN ONTARIO

brengen de rijke viswateren van het Noorden binnen ons bereik. Een ervan is dit eenzame water, waar de stroomversnellingen van de Magpie River op uitlopen, niet ver van White River in Ontario, een gebied dat toegankelijk is geworden door de opening van de nieuwe No. 17 Highway West vanuit Sault St. Marie. (Can. Scene)

Het aantal kerkleden in de Verenigde Staten

Het jaarboek van de Amerikaanse kerken voor 1962 geeft de volgende interessante cijfers:

In 1950 was 57 procent van de totale bevolking lid van een kerk. In 1960 was dit 63.6 procent.

Het totale aantal leden van alle kerken en godsdienstige genootschappen bedroeg in 1950 86.830.490 en in 1960 114.449.217.

Geschatte bevolking van de Verenigde Staten: In 1950: 151.132.000 en in 1960: 180.004.000.

Gemiddeld aantal leden per kerk: In 1950: 304 en in 1960: 359.

Ledental van de Protestantse kerken: In 1950: 51.079.578 of 33.8 procent van de totale bevolking; in 1960: 63.668.835 of 35.5 procent van de totale bevolking.

Ledental van de R.K. Kerk: In 1950: 28.634.878 of 18.9 procent van de totale bevolking; in 1960: 42.104.900 of 23.6 procent van de totale bevolking.

Uit deze cijfers blijkt dat het ledental van de R.K. kerk belangrijk sneller groeit dan dat van de Protestantse Kerken in haar geheel. Het zou wel interessant zijn deze cijfers voor de verschillende denominaties afzonderlijk te hebben. Dan zouden er tussen de verschillende Protestantse kerken onderling ongetwijfeld ook nog belangrijke verschillen openbaar worden. De opzettelijke kinderbeperking speelt hier een belangrijke rol.

NEDERLAND ZIET NOG STEEDS HET BOEK ALS EEN RIJK BEZIT

Onlangs is het resultaat bekend gemaakt van een uniek onderzoek dat de Vereniging van Boekhandelaren in Nederland heeft laten uitvoeren. Teneinde hun verkoop-techniek te bevorderen kwamen de Nederlandse boekhandelaren tot de konklusie, dat zij gegevens nodig hadden wat betreft het lezen, kopen en het bezit van boeken bij Nederlanders boven 18 jaar.

Het onderzoek bracht aan het licht dat iedere volwassen Nederlander gemiddeld 35 boeken bezit, hetgeen betekent dat de Nederlandse bevolking ongeveer 250 millioen boeken in bezit heeft.

Twee derde van de boeken die in een jaar gekocht worden zijn romans en poëzie. Meer dan een vierde zijn pocketbooks. Ieder persoon koopt gemiddeld drie boeken per jaar.

Een van de konklusies van het onderzoek is dat degenen die televisie bezitten iets minder lezen dan anderen, maar het aantal boeken dat zij per jaar kopen is niet minder. Waarschijnlijk mag men hieruit de gevolgtrekking maken, dat de televisie geen blijvende invloed heeft op lezen, gezien het feit dat Nederland nu reeds meer dan tien jaar T.V. heeft.

De dames blijken meer voor ontspanningslektuur te gevoelen dan de mannen. Terwijl lezen de belangrijkste vrijetijdsbesteding in Nederland is, gaat de voorkeur van de mannen voornamelijk uit naar studieboeken, boeken over hobbies en encyclopaedieën. In het algemeen zijn boeken met een historisch, plaatselijk of oorlogs-onderwerp het meest in trek.

De boeken werden gekocht voor 57% in boekwinkels en voor 43% door boekenclubs, die tegen gereduceerde prijzen verkopen.

Hieruit blijkt dus wel, dat Nederland nog veel waarde aan het boek hecht. Gelukkig land!

De Taak voor de Winnaar

Wie zal Canada regeren ?

Op het moment, dat wij dit schrijven, duurt het nog tien dagen en dan zal de beslissing gevallen zijn wie Canada in de komende jaren zal regeren. Wat wij nu horen en lezen is niets anders dan plannen en beloften van degenen, die menen berekend te zijn voor de taak. Het is maar te hopen dat de candidaten een duidelijk begrip van die taak hebben.

De Conservatieven wijzen op de prestaties die zij in de afgelopen regeringsperiode hebben verricht. Aan de hand daarvan zien zij de mogelijkheid aanwezig, dat zij de economie verder kunnen ontwikkelen en de werkloosheid kunnen verminderen, indien zij opnieuw zouden worden gekozen.

De Liberalen hebben niet een te hoge dunk van de prestaties van de Conservatieven. Zij schilderen de problemen waar Canada mee te worstelen heeft en afgaande op de redevoeringen krijgt men de indruk, dat de oplossing voor het grijpen ligt: de regering moet nu naar de andere (dat is hun) partij overgebracht worden. Dan is alles gezond.

Wij beperken ons nu tot de twee grote tegenstanders. De andere partijen laten eigenlijk geen ander geluid horen.

De hedendaagse verkiezingsspeeches doen denken aan President Kennedy van de Verenigde Staten. Hij vuurde kiezers aan met "Let's get the economy rolling forward again". In dergelijke woorden wordt nu de kiezers van Canada voorgehouden, dat onze economie weer op gang moet komen. Er is echter dit verschil, dat President Kennedy er aan toevoegde, dat het noodzakelijk zou blijken om zich bepaalde dingen te ontzeggen. Deze waarschuwing hebben wij echter nog niet door de Canadese candidaten horen geven.

En toch zal het blijken, dat juist die economie van Canada een der moeilijkste onderdelen van het regeringsprogram zal zijn. De effectenmarkt, die altijd, geheel of ten dele, de verwachtingen weerspiegelt, gaf wel blijk dat men op zijn minst voorzichtig is met Canada en maar niet blindelings gelooft in de op handen zijnde welvaart. Daar heeft de Europese welvaart wel iets mee uit te staan. Niet alleen hebben de Europese landen, die door de oorlog geteisterd werden, zich vrijwel geheel hersteld, maar de Europese gemeenschap bekend onder de naam van "Common Market" heeft het veel moeilijker gemaakt voor Canada en voor de Verenigde Staten om te concurreren. West-Europa is niet meer het gebied waar men alles kwijt kan. Dat is verleden tijd.

Bovendien heeft Canada het hoofd te bieden aan een tekort van niet minder dan $745 millioen. Dit is het zesde tekort achtereen, waarvan het totaal nu is aangegroeid tot $3 billioen.

Indien Canada een dergelijk tekort heeft in een jaar van betrekkelijke welvaart, hoe groot moet dit tekort dan wel zijn, als het getij keert en de zaken minder goed gaan? En als de zaken minder goed gaan, dan wordt de werkloosheid weer groter, alle beloften en verwachtingen van verkiezings-redevoeringen ten spijt.

Daarin werkt nog een andere factor mee. Gedurende de oorlogsjaren was de bevolkingstoename vrij gering. Na de oorlog is de bevolking echter snel toegenomen, vooral door geboorte. De babies van toen zijn nu bijna tot mannen en vrouwen uitgegroeid en die komen zich straks presenteren op de arbeidsmarkt. Zal er werk voor hen zijn? In zekere zin zal dit eveneens van de nieuwe regering afhangen. Zal die regering in staat zijn om op efficiente wijze leiding te geven aan de ontginning van Canada's rijkdommen?

De huidige regering heeft onlangs de koers van de Canadese dollar verlaagd tot 92½ Amerikaanse dollarcenten. Het is nu nog te vroeg om te zeggen of deze verlaging toereikend is geweest. Onlangs wees de redakteur van Maclean's Magazine er op, dat de eerste taak van de regering, ongeacht welke partij aan de regering komt, zal zijn het vertrouwen in de Canadese dollar te herstellen. Dit zou meer wijzen in de richting van aanpassing dan in die van overvloed, meer in de richting van bezuiniging dan van verkwisting, meer in de richting van harder werken voor minder koopkracht. Natuurlijk zijn dit geen dingen die men in een verkiezings-campagne pleegt te zeggen, maar volgens Maclean zijn dit de dingen die we waarschijnlijk onder de ogen zullen moeten zien.

Our Hearty Congratulations

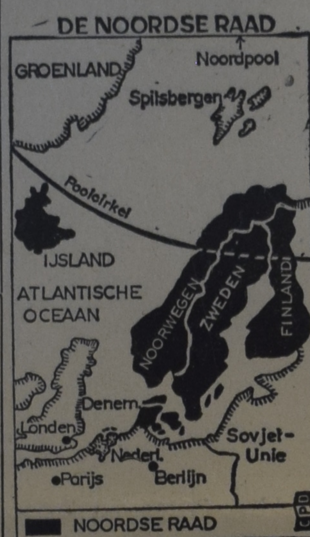


April 27, 1962 was the wedding date of Anton John De Weerd and Jennie Snyder. The ceremony took place in the Mount Hamilton Chr. Ref. Church, Rev. John Ehlers officiating. The picture shows besides the bride and groom: maid of honour Janet De Weerd, brides maids: Thea Snyder (left) and Annie Snyder (right), flower girl: Helen Snyder, best man: Jacob De Weerd, ushers: Joe De Weerd (left) and Jim Bootsma (right).



On May 18, 1962 the wedding bells rang for Marting Vuyk, son of Mr. and Mrs. M. Vuyk of St. Catharines, Ont., and Ruth Lunshof, daughter of Mr. and Mrs. G. Lunshof of Alberton, Ont. The ceremony took place in the Mount Hamilton Chr. Ref. Church, with the Rev. John Ehlers officiating.

(Photo Lloyd Bloom, Hamilton)



SAMENWERKING ROND DE NOORDPOOL

Europa komt steeds meer in het teken van een grotere eenheid en samenwerking te staan. Thans hebben de 5 Scandinavische landen in het kader van de Noordse Raad een verdrag op tafel gebracht, dat een samenwerking wil op economisch, sociaal en kultureel terrein. Hiermede treedt de drang naar samenwerking tussen de Scandinavische landen in een nieuw stadium. In het kader van de Noordse Raad bestond er reeds een bepaalde vorm van samenwerking tussen de Scandinavische landen, maar het ontworpen verdrag is een grote stap in de richting van een grotere eenheid in N. Europa. De ontworpen overeenkomst voorziet in een vrijere handel tussen de leden, rechten, gelijke sociale voorzieningen voor buitenlandse werknemers en de ontwikkeling van een vrije Scandinavische arbeidsmarkt. Kortom: meer eenheid rond de Noordpool.

Totaal omvat het inwonertal van de landen van de Noordse Raad ca. 20 miljoen zielen. De produktiekracht van deze landen is groot en hun handel heeft een behoorlijke omvang gekregen. Ze overtreft momenteel de waarde van de uitvoer van Zweden en Noorwegen tezamen, de waarde van de uitvoer van Engeland! De landen van de Noordse Raad produceren b.v. ook een grotere waarde aan produkten uit de elektro-industrie dan een dergelijke produktie van België, Oostenrijk en Zwitserland tezamen.

Rooms-Katholieke aartsbisschop verbiedt anti-atheistische boeken

Het uitgeven van niet-Roomse literatuur in Spanje ontmoet onoverkomenlijke moeilijkheden. Onlangs zijn duizenden exemplaren van christelijke boeken en tractaten verbeurd verklaard. Een Spaanse dominee uit Barcelona, díe zag dat er geen keus was, ging moedig naar het paleis van de Aartsbisschop met twee Christelijke boeken. "Tangible Proofs of the Existence of God" (Tastbare bewijzen voor het bestaan van God) en "To God through the Atom" (Naar God door het Atoom). Zijn doel was te verzoeken het "Nihil obstat" (geen bezwaar) te verkrijgen om een paar duizend exemplaren van deze boeken te drukken en ze in de boekwinkels en spoorwegboekenstalletjes te doen verkopen door heel Spanje. Hij kreeg een maand gevangenisstraf voor zijn moeite. Zijn verzoek was gebaseerd op een artikel in de kerkelijke wetgeving, waarin staat dat kerkelijke censors hun oordeel zullen gronden op de inhoud van de geschriften en niet op de persoon van de schrijver. De kerkelijke censor gaf inderdaad zijn goedkeuring aan de boeken; de aartsbisschop weigerde echter het "Imprimatur" te tekenen. Een oplossing voor de kwestie, voorgesteld door de regeringsautoriteiten, was dat toestemming zou gegeven worden om de boeken te drukken, met weglating van het "Nihil Obstat" maar deze gedachte werd door de aartsbisschop ook van de hand gewezen. Hij beweerde dat het Concordaat dat gesloten was tussen de Spaanse regering en het Vaticaan zegt dat geen boek van religieuze strekking zal gedrukt worden in Spanje, zonder het "Nihil Obstat" van de kerkelijke autoriteiten.

(ICN)

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489



Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

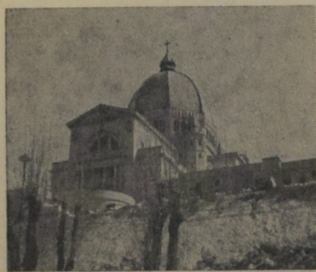
FRANS-CANADA

ÉÉN UIT DRIE CANADEZEN SPREEKT DE FRANSE TAAL

Onze nationale hoofdstad wordt wel eens genoemd "De Stad op de grens van twee werelden". Dit is inderdaad een juiste typerende benaming voor deze prachtige stad, gelegen aan de oever van de Ottawa Rivier. Ottawa ontleent haar bekendheid en betekenis aan haar functie als ontmoetingsplaats voor de volksvertegenwoordiging en als zetel van onze federale regering. Hier vindt dagelijks de ontmoeting plaats tussen de twee grootste groepen van onze bevolking nl. die met een Angelsaksische afstamming en die met een Franse afstamming.

Staat men op Parliament Hill dan ziet men voor zich Ottawa zelf gelegen in Ontario, maar juist aan de andere kant van de rivier ziet men de vele kerktorens van Hull, Quebec. Het is hier niet alleen een verschil van staatkundige indeling, maar als men van de ene oever naar de andere gaat dan gaat men inderdaad naar een andere "wereld". Wij vinden een ander volk met een andere culturele achtergrond, andere aspiraties en overwegend een geheel ander religieus leven dan in de Engels-sprekende provincies van Canada.

Het is de moeite waard om te rijden over Route 8 van Hull Quebec naar Montreal. De hoofdweg loopt over de noordelijke oever van de Ottawa River en leidt ons door de typische dorpjes en stadjes van Quebec. Opvallend is natuurlijk dat de verkeerstekens en borden *of* alleen in het Frans *of* zowel in het Frans als het Engels gesteld zijn. Ook bijzonder opvallend is het grote aantal kruizen en beelden dat wij langs de weg vinden. Grote kloosters en vooral de dominerende kerkgebouwen in de plaatsjes maken het wel heel duidelijk dat wij hier in een uitgesproken Rooms Katholieke hoek zitten. Zo nu en dan zien wij een klein Protestants kerkje, maar deze zijn klein, ja heel erg klein in vergelijking met de imposante R.K. kerken.



Deze foto toont de St. Joseph's Shrine, op Mount Royal, vanwaar de Kardinaal zijn handen zegenend over Montreal uitstrekt.

Montreal is niet alleen de grootste stad in Quebec, maar ook de grootste stad in Canada. Dit is het centrum van Frans-sprekend Canada. Hier klopt het hart van de Frans-Canadees sneller. Montreal is na Parijs de grootste stad ter wereld waar de Franse taal gesproken wordt. Hoewel men met de Engelse taal heus wel terecht kan in Montreal, viert toch het Frans de boventoon en meer en meer verlangt men naar grotere zelfstandigheid voor de Franse cultuur. De invloed van de groep die naar volledige zelfstandigheid streeft mag volgens de kenners van Quebec zeer zeker niet onderschat worden.

Montreal is een wereldstad. Ongeveer twee millioen mensen wonen in deze metropool en als Canada's grootste haven neemt zij een sleutelpositie in aan de St. Lawrence rivier. Als men een paar dagen in Montreal doorbrengt zie je en voel je het grote verschil met andere grote steden in Canada. De prachtige winkelstraten in het hart van de stad zijn altijd vol. De verlichting van de drukke St. Catharine St. schijnt helderder dan op andere plaatsen. De vele monumentale gebouwen en kerken zijn impressief; standbeelden en monumentale fonteinen houden de herinnering levendig aan helden uit het verleden. In het voorjaar ziet men de kinderen staan langs de weg met armen vol bloemen, en grote bossen seringen waren te koop voor een kwartje. Langs de kant van de haven vindt men de volkswijken. Aan de buitenkant van de huizen gaan de wenteltrappen omhoog en hier vinden wij de massa's van de maatschappelijk minder bedeelden. Grote monumentale bruggen verbinden de verschillende eilanden waarop Montreal is gebouwd.

In het centrum van Montreal verrijzen de wolkenkrabbers, prachtige nieuwe gebouwen reiken hoog **naar de hemel. Zij laten ons zien** dat Montreal in vele opzichten wedijvert **met de grootste Amerikaanse** steden. Een van de nieuwe skyscrapers is Place Ville Marie, een multi millioen dollar project dat gefinancierd wordt door de Mercantile Bank of Canada (een bankbedrijf geaffilieerd met de Nationale Handelsbank uit Nederland) en naar men zegt tezamen met de bankinstantie van het Vaticaan.

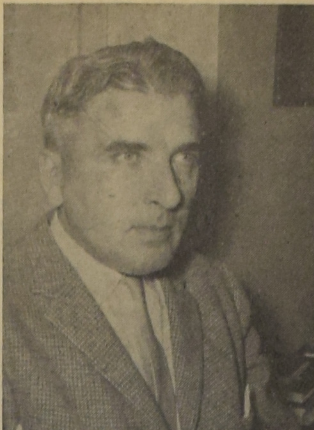
De invloed van de R.K. kerk is niet alleen groot maar ook domineerend in Frans Canada. Dit is als het ware gesymboliseerd in de ST. JOSEPH'S Shrine, gebouwd op Mount Royal. Hoog op deze heuvel is deze bedevaartsplaats gebouwd, vanaf het balcon overziet men de city met zijn tienduizenden huizen, fabrieken, **kantoren en kerken. Het** is hier dat de kardinaal staat en zijn handen zegenend uitbreidt over Montreal. Het is de moeite waard om een bezoek aan de kerk van St. Joseph te brengen. Het is een prachtig imposant gebouw en het bestaat uit de beneden- en de bovenkerk ieder groot genoeg om ongeveer 10.000 kerkgangers te bevatten .Boven de **basiliek verrijst**



De kluis, waarin het hart van Broeder André wordt bewaard.

de 210 voet hoge koepel, van binnen bekleed met goud. Vele wonderbaarlijke genezingen worden toegeschreven aan de interventie van St. Joseph. In de beneden hall vindt men een klein stukje van het kleed van de Vader van Jezus. Veilig bewaard onder glas wordt deze kostbare reliquie door de devote pelgrims gekust. In een van de muren vindt men de "lamp van St. Joseph". Deze lamp brandt van "St. Joseph's olie", die iedere dag door de priester gezegend wordt. Aan deze olie wordt genezende kracht toegeschreven en kleine flesjes olie worden verkocht voor $1.00 per stuk.

Hoewel deze kerk gewijd is aan de heilige Joseph, geniet zij de grootste bekendheid door haar stichter Broeder André. Broeder André was een eenvoudige lekenbroeder die evenwel het inzicht had om te zien dat Mount Royal een eminente plaats zou zijn voor een grote cathedraal. Vandaag vinden wij zijn stoffelijk overschot in een marmeren sarcofaag in de grote kerk die hij gesticht heeft. Een



Rev. N. B. Knoppers, de energieke predikant van de Chr. Ref. Church in Montreal. Deze kerk is de eerste Chr. Ref. Church in Canada die een aanvang heeft gemaakt met het verspreiden van het Evangelie onder de Frans-sprekende R.K. bevolking.

speciale afdeling is gewijd aan de nagedachtenis van broeder André en dit alles culmineert in het meest kostbare bezit van deze kerk: *Het hart van broeder André*. Toen deze man overleed heeft men zijn hart uit het **stoffelijk overschot** verwijderd. Het wordt thans bewaard in een speciale kluis. Twee millioen pelgrims komen ieder jaar en knielen in aanbidding neer voor het koude, dode hart van deze mens: honderdduizenden gebeden worden opgezonden tot broeder André, die nimmer meer kan horen. Hoog op Mount Royal kunt U de grote RIJKDOM en de grote ARMOEDE van ROME zien. Rijkdom aan goud en zilver, prachtige gebouwen en schitterende gewaden. Maar vooral de grote geestelijke armoede waar eer wordt bewezen aan de mens en waar het volle rijke Evangelie **is verduisterd en verdonkerd.**

Velen van de Frans-Canadezen voelen de leegheid en de voosheid van hun kerk en haar leer. **De vele** zendelingen die hier werken vertellen over een groeiende belangstelling voor het Evangelie. **Maar** het werk is moeilijk en **vraagt veel** opoffering. De geestelijkheid heeft een sterke greep op de bevolking in meer dan één opzicht. En de onwetendheid is groot, ontstellend groot. De Bijbel is een bijna onbekend boek. Daarom gaat de vraag steeds weer uit naar meer Bijbels en bijbelgedeelten in de Franse taal.

De World Home Bible League is voor onze lezers gen onbekende instelling. Deze organisatie heeft Bijbels verzonden naar vele, ja bijna alle landen van de wereld. Het vorige jaar werden meer dan 3 millioen Bijbels, testamenten en schriftgedeelten geplaatst. Tot nu toe werd niets in de Franse taal gedrukt. Verzoeken uit het Franssprekende deel van Canada worden steeds dringender en besloten werd om de eerste Franse uitgaven het licht te doen zien. "Ik geloof dat dit een speciale Canadese taak is," zegt Mr. John Vander Boom, de directeur voor Canada. "Hier ligt een prachtige taak voor ons als Canadese Christenen. De werkers zijn in Quebec, wij kunen hen helpen als wij de handen ineen slaan."

De Canadian Home Bible League is begonnen met het drukken van tienduizenden "bijbelkaarten" en op het moment rollen de tienzuidenden exemplaren van het Evangelie van Johannes van de persen. Aanvragen zijn al ontvangen van geheel Canada en duizenden exemplaren zullen hun weg vinden naar Frans-Canadese gezinnen als de Christian Reformed Churches van Montreal en van Cochrane de grote "SWIM" actie gaan beginnen.

De Canadian Home Bible League (een afdeling van de World Home Bible League) heeft het besluit genomen om de Bijbel, zij het voorlopig in gedeelten, tot Frans-Canada te brengen. Dit besluit is in geloof genomen, want het geld is er nog niet voor in kas. Niettemin is er reeds een begin met de verspreiding gemaakt en het terrein is ontzettend groot, want van iedere drie Canadezen spreekt er één Frans.

In vertrouwen leggen wij deze zaak aan onze lezers voor. Hier moet dringend hulp geboden worden en de Canadian Home Bible League heeft haar hoop speciaal gevestigd op financiële steun van onze mensen. Aan ons is het nu die hoop in vervulling te doen gaan.

ON YOUR WAY

SALT THAT HAS LOST ITS SAVOUR

But if the salt has lost its savour, wherewith shall it be salted? .... Matthew 5:13b.

Commentators have been puzzled by the question, whether salt could ever lose its taste. It seems quite certain that our common table salt will never do so. But it is said that in Palestine there was a kind of impure salt which, being mixed with earth and other substances, could actually lose its savour. Be this as it may, however, it really does not make much difference, as far as the lesson is concerned which our Saviour wishes to teach us here. For in the spiritual realm that which the figure of salt represents *can*, indeed, lose its preserving influence.

The salt of the earth, meaning the church of Jesus Christ as we know it, can become unfaithful and lose its influence in this world. True, just as pure salt will never lose its taste, so, too, real Christians will always let their influence be felt. But the fact remains that the church, as it appears in this world, is a mixed multitude. The salt is mixed with impure elements. There are in the church those who are Christians only in name, but not in reality.

Hence, our Saviour gives His church a serious warning: Beware, lest the salt loses its favour! When they who claim to be Christians neglect their calling, and fail to influence the world for good, then they themselves will become like unto the world. Yes, worse than that, such church members who show in their lives that they are just as worldly as those who do not attend church are a greater detriment to the kingdom of God than the people of the world themselves. For what must the world think of such people? What must it think of a person who "piously" sings, "Take my life and let be, Consecrated, Lord, to Thee", but who in his daily life shows that he is dedicated to worldly success only, and is ever chasing "the almighty dollar"? And yet we know that today there are many such people in the church.

Let us, therefore, all examine ourselves and seriously ask the question: Has the salt lost its savour? What is our influence on the world? What is the influence of the world on us? May we heed this solemn warning of our Saviour. As we see the sad state of affairs in many churches round about us, let us remember that what happened to them could also happen to our churches. Mere outward growth and bigness will not save us. But, as our Lord said, "He that endureth to the end, the same shall be saved".

A. Persenaire

VERKIEZINGSSTRIJD

①

We moeten naar de stembus en we weten niet goed, wat we daar moeten doen. Stemmen, natuurlijk! Ja, maar wie? En welke partij? Wie kan onze mening en onze inzichten vertegenwoordigen in de regering? Allemaal vragen, waarop niemand ons kan antwoorden. En toch moeten we stemmen. Dat is burgerplicht. Maar nog steeds weet ik niet op wie . . .

Elke keer dat er gestemd moet worden voor plaatselijke, provinciale of landelijke regering, krijgen we een beetje heimwee naar Holland. Katrien heeft dat ook. Ook de buren zijn er niet vrij van.

— Weet je nog wel van vroeger, Arie, zegt buurman Mol, — hoe er overal aan de ramen de grote verkiezingsbiljetten zaten geplakt? Ieder meelevend lid van je kerk had een raam, dat verduisterd was met zo'n biljet, waarop je Christelijke partij in het kort uiteenzette, waar het om ging bij de volgende verkiezing.

Of ik me die tijd herinner! Als jonge kerel deed ik al mee aan de studies en de acties van de jongerenclub. Ik ben secretaris geweest van onze plaatselijke kiesvereniging. Zelfs heb ik vlak na de oorlog voor een blauwe Maandag in de nood-gemeenteraad gezeten, maar dat lag me niet zo erg. Ik heb daar ook vrijwel niets in bereikt. Ons dorp bleef er even rood om. De enige keer, dat ik succes heb gehad, was toen ik voorstelde, dat op bid- en dankdagen geen huisvuil opgehaald zou worden door de reinigingsdienst. Ik had succes, doordat ik toen steun kreeg van de PvdA-ers, die betoogden, dat de gemeentereinigingsman meer vrije dagen behoorde te hebben.

Mijn geringe succes als politicus heeft nochtans mijn belangstelling voor de politiek niet doen verminderen. Ik mag graag over de politiek praten, vooral op visites. Soms vliegen de stukken er af. Ik zeg maar zo, als je het over de politiek hebt, dan heb je het niet over je broeders in de kerk. Roddelvisites zijn er al genoeg onder ons, waarschijnlijk doordat er onder ons zoveel kleine mensjes zijn.

Vooral als ik in zeer rechtzinnig immigrantengezelschap verklaar, dat ik niet helemaal tegen een door de regering geleide economie ben, en dat het tijd wordt, dat er van rijkswege gesteunde ziekenfondsen komen, breken de tongen los.

Sommigen vinden mij om deze reden een man, die de principiële lijnen niet meer ziet, die meegezwolgen is door de geest des tijds enzovoort enzovoort.

Katrien zei eens plagenderweg, dat ik waarschijnlijk zo praatte, omdat ik in een rood dorp was opgegroeid. Dat is een van de weinige keren geweest, dat ik kwaad op mijn echtgenote was. Want wat ze zei, was gans niet waar!

Het is alleen maar zo bij mij, dat ik geloof, dat je niet overal een principe van kunt maken, en dat er verschil is tussen principes en ingeroeste meningen. Maar daar kom ik al weer op mijn politieke stokpaardje te zitten, terwijl het helemaal niet mijn bedoeling is, om een inleiding voor de mannenvereniging te schrijven over Christelijke beginselpolitiek.

Het is anders wel vreselijk jammer, dat er hier in Canada zo weinig sprake is van Christelijke beginselen in de politiek. Het gaat er hier alleen maar om, wie het meest biedt aan de gewone man. Men belooft en belooft, en als men eenmaal in de regeringsstoel zit, zijn heel wat van die beloften gauw vergeten. Maar intussen zijn de kiezers erin gelopen!

Ik zit al weer aan Holland te denken. Daar voelde je het van jongsaf in de verkiezingsstrijd zo, dat het voor of tegen Christus ging. Of dat nu altijd werkelijk zo was, laat ik nu maar in 't midden. In ieder geval liep je warm. Je durfde te zeggen, en soms mocht je het ook zeggen, dat een Christen geroepen was, om jouw partij te steunen. Principieel werden alle tegenstanders geraakt. Tot en met!

En dan die redevoeringen, vaak diep-vroom en Christelijk van begin tot eind! Nooit zal ik het vergeten, toen die oud-minister, die oud-strijder van de partij een verkiezingsrede hield in een groot gebouw in een naburige stad. De zaal was stampvol. Applaus en tumult, toen hij op het toneel kwam! Toen het eindelijk rustig werd, sprak hij met zijn zware, trillende basstem: —Zo de Here het huis niet bouwt, tevergeefs werken de bouwlieden daaraan . . . Het was doodstil! Wat hij verder gezegd heeft, weet ik niet meer, maar dat begin van zijn rede zal ik nooit vergeten!

IMMIGRANTEN-

MIJMERINGEN

Toen ik een jaar of achttien was, deed ik met een stel vrienden nog op een andere manier mee aan de verkiezingscampagnes. Een enkele keer ontsnapte ik door het dakraam naar buiten 's avonds heel laat als mijn ouders reeds sliepen — want die waren er tegen — en dan ontmoette ik mijn vrienden.

Op de bagagedragers van onze fietsen hadden we de witte verf, de kalk en de kwasten. De spanning was dan groot, want we moesten ons nachtwerk verrichten zonder de steun en aanwezigheid van de sterke arm der politie. De politie was er namelijk tegen en maakte jacht op klodderaars als wij. We waren echter principieel diep er van overtuigd, dat wij namen en leuzen moesten schilderen op muren, asfaltwegen en schuttingen, ook al zou dit druk en vervolging voor ons medebrengen. Dus schilderden wij met grote letters op veel plaatsen, waar de ruimte zulkt toeliet: Stemt Colijn.

Eens hebben we ongewild voor de socialisten gewerkt. Dat was, toen we moesten vluchten voor de politie, net percies toen we op de rijksstraatweg aan het schrijven waren: Stemt Co . . . Toen kregen twee dienders ons in het vizier. Ze zetten de achtervolging in, maar wij konden harder. De volgende dag zagen we, dat de roden ons werk hadden voltooid door een O en een S aan ons schilderwerk toe te voegen: Stemt Coos. Dat was nl. de voornaam van een van hun leiders. Ik mocht dat kalken en schilderen graag doen, en ik heb dat bedrijf uitgeoefend in de verkiezingscampagnes totdat ik ging trouwen. Toen sliep ik naast Katrien en kon ik 's nachts niet meer ongemerkt verdwijnen . .

Maar genoeg over Holland, al zou ik nog wel meer belevenissen kunnen verhalen, zoals de vechtpartij met jeugdige N.S.B.-ers, en het bekalken van een raam van het politiebureau (de grootste heldendaad sedert jaren in ons dorp verricht, waarbij ik de emmer in mijn trillende handen hield en wijlen Teun de Visser kalkte . . .).

Hier in Canada is alles heel anders. Nog enkele dagen, en dan moeten we stemmen. Misschien dat we voor de verandering Liberal stemmen, ofschoon het ook nog wel kan uitdraaien op de Conservatives of de Socreds. Goede raad is schaars en duur.

Van alle kanten is ons aangeraden, om ongeacht de partij te stemmen op die verkiezingscandidaat in ons district, die verklaart een Christen te zijn en daarvoor te zullen utkomen in de regering. Doch ook hier kleven ernstige bezwaren aan.

Mijn oudste zoon Willem (die de vorige maand voor de tweede keer vader is geworden) is ook hevig in de politiek geïnteresseerd. Zozeer zelfs, dat hij de vier candidaten in ons stemdistrict heeft opgebeld, om te informeren naar hun godsdienst en principes.

De uitslag was, dat ze alle vier verklaarden godvrezende lieden te zijn ,die geen duimbreed wilden wijken voor de geest der eeuw. Ze waren het in alle opzichten met Willem eens. De liberal was Anglican, de conservative was ouderling in de Presbyterian Church, de Social Credit man was Pentecostal, terwijl de voorman van de N.D.P. lid was van de United Church. Deze laatste verklaarde zelfs, dat hij veel gehoord had van onze immigrantenkerk, en dat het niet uitgesloten was, dat hij er zich nog eens bij zou aansluiten.

— Stemmen op de Christelijke candidaat biedt dus ook al geen uitkomst. Het is ook niet altijd een goed advies .Stel dat Mr. Douglas, de grote man van de socialistische partij, de enige Christen is in zijn stemdistrict te Regina, moeten onze mensen daar dan op hem stemmen? Hij is nog wel baptisten-dominee! Hier klopt iets niet.

Wat dan? Men moet het voor zichzelf uitmaken, en dat valt beslist niet mee.

Wanneer in alle kiesdistricten net precies één der candidaten een Christen was, dan was de zaak eenvoudiger. Maar wie noemt zich in Canada geen Christen?

Ik ben geneigd, om Social Credit te stemmen, omdat ik in het Westen woon, en de Socreds veel goeds voor onze provincie hebben gedaan.

Katrien evenwel voelt meer voor de liberaal candidaat. De reden? Wel, zegt ze, die man heeft een vrouw en acht kinderen. Zo'n man moet wel verstand hebben van politiek . . .

Om zo verantwoordelijk mogelijk te stemmen, ben ik met Willem en buurman Mol verleden week naar de grote Rally van de Progressive Conservatives geweest. Die meeting zal ik niet licht vergeten!

Volgende week wil ik er graag iets over vertellen.

Ingezonden

De Stembus

De verwarring op politiek terrein in onze kringen is groot en gaat schijnbaar nog groter worden. Onze mogelijke invloed is reeds verspeeld door de verdeeldheid van onze mensen en spoedig zal het zo zijn, dat het ook voor ons weinig zin heeft om een politieke vergadering bij te wonen, om de eenvoudige reden, dat wij zelf geen vast omschreven politieke gedragslijn hebben, welke wij hier kunnen gebruiken.

Dit is gedeeltelijk te wijten aan de politieke situatie hier, welke nu eenmaal anders is dan wij gewend zijn. We zijn dankbaar voor de voorlichting welke we van tijd tot tijd in C.C. lezen waardoor we enigszins beter op de hoogte komen van de toestand.

Maar het is toch zeker hoog tijd, dat enkele personen met een goede Canadese achtergrond of met een goede studie van het Canadese politieke leven, gaan proberen om positieve leiding te geven.

Dit is geen nieuw geluid, maar juist de tegenwoordige verkiezingscampagne bewijst de noodzaak weer overduidelijk, dat we enige kopstukken nodig hebben die weten waar ze over praten, zodat we niet de grote fout maken van thans, dat een stel vragen wordt samengesteld door iemand die meent te weten wat wij als christenen aan de candidaten voor de Federale regering moeten voorleggen, om dan bij de beantwoording van die vragen te horen, dat wij door het stellen van die bepaalde vragen, duidelijk laten blijken, dat we in het geheel niet weten hoe de zaak hier in elkander zit.

Het is te hopen dat niet al te veel van onze mensen de vragenlijst klakkeloos hebben overgenomen en zodoende aan de candidaten de indruk gegeven hebben, dat wij niet al te goed met de politiek op de hoogte zijn. Och ja, je kunt het die immigranten niet kwalijk nemen, dat ze niet weten, dat onderwijs b.v. niet een zaak is van de landsregering, maar van de provinciale regering. Ook niet, dat ze niet weten, dat de closed shop business niets met de federale wetgeving te maken heeft. Natuurlijk is het interessant om te horen, wat iedere candidaat als zijn persoonlijke (en dat persoonlijke dan voorop) mening is over vragen, welke de verkiezing niet raken, maar wat schieten we daar mee op, anders dan te laten zien hoe onnozel we zijn?

Is er dan niemand die werkelijk met iets goeds op dit gebied kan komen, iemand met wat meer ervaring hier?

En daar komt nog dit bij, wij zullen zelf eerst moeten komen tot enige overeenstemming over de vragen, b.v. de vraag: Hoe staat U tegenover de Zondagsheiliging? Nu, als men bedoelt dat wij voor een strikte handhaving van een Lord's Day Act zijn, waarbij de vrijheid van de niet-gelovige sterk beknot wordt en ook de rechten van die mensen die de Zaterdag als sabbath beschouwen, dan geloof ik dat we als oud-Anti-Revolutionairen nog niet direct achter die actie voor de Lord's Day Act moeten springen. Ook op dat gebied zullen we de Christelijke vrijheid moeten laten gelden, maar dit is niet bedoeld als een voorbeeld hoe we wel moeten denken, maar meer dat we actie nodig hebben om ons samen te houden, zodat we inderdaad in deze politiek vreemde situatie wat kunnen bereiken.

We zullen moeten leren, dat mensen in de politiek nu eenmaal gebonden zijn aan de spelregels hier, en die regels verbieden hen soms om onze vragen open en eerlijk te beantwoorden, terwijl daarnaast onze termen in hun oren een andere betekenis hebben dan in de onze.

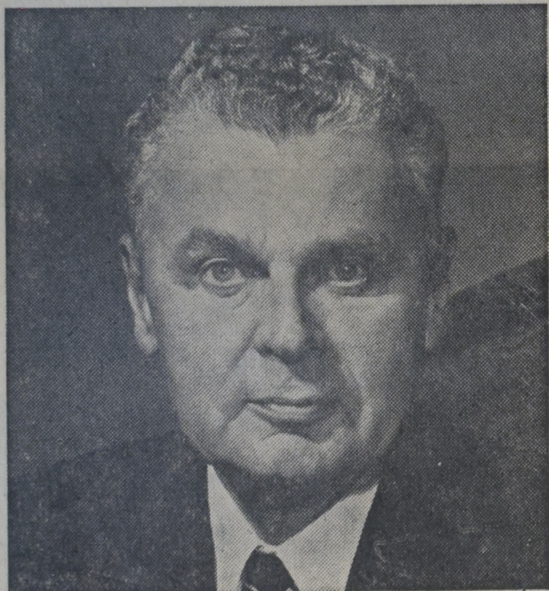
Daarom nogmaals, mannen met inzicht en ervaring, kom naar voren en help ons.

Dirk Brinkman Jr.

Naschrift van de Redactie

Het zal Mr. Brinkman goed gedaan hebben het hoofdartikel van Dr. P. G. Schrotenboer in dit nummer te lezen. Het begin is dus nu gemaakt.

Red.





Onder de SCHEMERLAMP

Beste lezeressen,

Nu zal ik maar beginnen met mijn verontschuldigingen aan te bieden aan allen, die ik zolang op antwoord liet wachten. Ziekte en ongewone drukte spanden samen om me ver van de typewriter te houden, sorry, folks! Ja, en dat terwijl er een vracht brieven binnenkwam, waarvan we achterover sloegen. Niet alleen van ongehuwde jongelui, die zich als penpal kwamen aanmelden, maar ook vanuit uw kring en van een paar mannelijke gasten, over een varia van onderwerpen. Dus zullen we onze mouwen maar opstropen en de correspondentie achter elkaar afwerken?

Allereerst dan de Penpal Club, waarvoor ik 33 aanmeldingen ontving, een mooi resultaat! Er kwam zelfs een brief uit Nederland van een meisje, dat daar met vacantie was. Als dit nummer verschijnt, hebben de deelnemers een lijstje namen thuisgekregen van jongelui, met wie zij kunnen corresponderen. AFGAANDE op de vele uitvoerige brieven heb ik een soort schifting toegepast, want ervaring met de lijst van verleden jaar leerde me, dat het weinig zin heeft om de hele reeks namen aan elke deelnemer in te zenden. Het gevolg is, dat de een nu meer keuze zal hebben dan de ander. Maar kijk mij daar niet boos om aan, luitjes, het was een hoofdbrekende toer om dit kluwen uit de war te halen. (M'n plaaggeest-van-een-echtgenoot verzekert me, dat ik er minstens tien grijze haren bij gekregen heb van het gepieker . . .).

Nu zitten we nog met twee kleine moeilijkheden, waarvoor ik Uw hulp inroep: 1. De Club is bestemd voor ongehuwden van 24 jaar en ouder. Echter ontvingen we een sympathieke brief van een jonge accountant, die blijkbaar nogal afgelegen woont, 23 jaar oud is en toch graag zou meedoen. Is er een meisje, dat met hem wil corresponderen? Opgave aan de Schemerlamp s.v.p., met naam, adres, leeftijd, beroep, kerkegnootschap, hobbies etc. En 2: De oudste mannelijke deelnemers zijn 39 en 40 jaar, de jongste (zie boven) 23 jaar oud. Nu kwamen er ook enkele aanmeldingen binnen van dames rond de 40. Zij schreven heel gezellige brieven en twee deelden mee, dat ze ook wel wilden corresponderen met een weduwnaar. Ja, als dat kan, waarom niet? Ik vond het een goed idee en dus, lezeressen van C.C., doet U me een plezier en kijkt eens rond in Uw omgeving. Misschien is er iemand, die in zulke omstandigheden verkeert en geinteresseerd is in een penvriendschap met één van deze dames, die Christian Reformed zijn, en beschikken over een goede algemene ontwikkeling. Spoedige opgave met uitvoerige inlichtingen aan de Schemerlamp, c/o Calvinist-Contact.

Een aardig briefje ontving ik van een lezer, die zelf, naar ik aanneem, gelukkig getrouwd is. Hij schrijft o.a.:

"Tja, hier is een groot probleem, waar een getrouwd mens gemakkelijk aan voorbij gaat en je oproep aan de lezeressen, die het niet persoonlijk aangaat om toch — wanneer in de gelegenheid — hier en daar een stootje te geven, is zeker op zijn plaats. Ik vond het jammer, dat in je artikel een opmerking stond, die een stootje in de verkeerde richting is, nl. dat het wederzijds schrijven een sprong in het duister is. Dat klinkt nu wel erg romantisch, maar is helemaal niet op zijn plaats! Het is toch geen sprong in het duister om een brief naar een meisje of jongeman te schrijven, wiens naam op Saskia's lijst voorkomt? De schrijver blijft toch met twee benen op de grond staan! Je gaat eerst met schrijven eens je licht opsteken, zij het dan een schemerlampie. Maar voor de sprong gedaan wordt, is er toch voldoende tijd om een groter licht op te doen?

"Daarom, oudere jongelui, schrijf gerust. Steek je licht eens op en zie wat er te vinden is onder de schemerlamp. Het kan best zijn, dat in de bijzondere omstandigheden, waarin we hier leven, de schemerlamp van Saskia voor jullie de vuurtoren wordt naar een geheiligd huwelijksleven."

Bedankt voor je aanmoediging, Dirk! De sprong in het duister had ik in het betreffende artikel al verbeterd met de woorden "een waagstuk in geloof". Dit is het nl. voor de meeste deelnemers: ze doen pas aan deze actie mee, als andere pogingen om met iemand van ongeveer gelijke achtergrond en leeftijd in contact te komen, gefaald hebben. Ja, wat zou het enig zijn, wanneer die oude Schemerlamp van ons voor enkelen der penpals een "vuurtoren" werd! We kunnen zo wel trachten iets voor hen te doen, maar — zoals jij ook wel weet — we moeten het voor hen belangrijkste deel uit handen geven. Huwelijken worden in de hemel gesloten. Nog steeds. So long, Dirk.

Lezenswaardige uittreksels uit brieven van Penpals bewaar ik tot we reacties op bovenstaande verzoeken binnen krijgen. Dan gaat het in één moeite door. Over het onderwerp "Wat verwacht U van een huisbezoek?" ontvingen we de meningen van Jane, Suzanna, Sietske, Mrs. R. en Annette. Voorts verzocht Mrs. S. uit B.C. me om eens te schrijven over het zendingswerk. Nog even geduld, lezeressen, beide onderwerpen komen hier onder het mes, zodra we onder dit stapeltje brieven uitgekropen zijn. We gaan vrolijk verder.

Volgt nu een brief van Cobie, die me vertelde van een haastige kerkgang op Zondagmorgen, waarover ze zich diep schuldig voelt. Wel, ik heb met aandacht je relaas gelezen, Cobie, en draafde met je mee! Natuurlijk was het niet erg verstandig, dat je verzuimd had alles van tevoren klaar te leggen en daardoor de volgende morgen niets aan je kerkgang had. Verwacht van mij echter geen strafpredikatie . . . Want om met zeven kleine kinderen de eerste dienst te bezoeken, vind ik beslist een prestatie. Ik vermoed, dat heel wat vrouwen onder jouw omstandigheden in hun ochtendjas bij de kerkdeur beland waren! Je hebt nog zo'n heel jonge baby. Is het niet beter om je man 's morgens met de kleinere kinderen te laten gaan en dan 's middags zelf de oudsten mee te nemen? Je zit dan rustiger in de kerk en draagt meer vreugde weg dan nu, met al dat gevlieg en gedraaf. Zoek eens naar een tijdelijke oplossing in deze richting. Vergeet niet, dat de Zondag toch ook als rustdag bestemd is, zelfs voor Mom. Al lijkt het daar vaak maar weinig op. Tot schrijvens, Cobie!

Vervolgens een andere oude vriendin van me. Sietske geeft me eerst ongezouten op m'n tabberd, omdat ik volgens haar niet vaak genoeg schrijf. Ze houdt niet van zeepostbrieven . . . Sorry, Sietske, maar ik zie heus geen kans om elke week te schrijven — dat zag je nu maar weer — al heb ik soms de beste bedoelingen. Je vroeg naar een nieuw vervolgverhaal. De redacteur, Mr. Farenhorst, verzekerde me, dat eraan gewerkt wordt, dus dat kun je tegemoetzien. Over het Vrouwenhoekje gaat Mrs. Wagenaar, aan wie ik even doorgeef, dat je ook graag meer leesstof in haar rubriek aantreft.

Dan schrijft Sietske aan een andere lezeres, Buitenbeentje, van wie ik hier een brief uitgebreid beantwoord heb, het volgende:

"Je bent het heus niet alleen, hoor, die zo over de dingen denkt. Alleen wil ik je dit graag zeggen: laat het je niet ontmoedigen. Denk steeds, wij zien aan wat voor ogen is, maar God ziet de harten. Zijn Kerk wordt gebouwd en daarbij gebruikt Hij zondige mensen. Het is net als met het bouwen van een groot gebouw. Er is veel steigerwerk omheen, planken, ladders, hamers en spijkers worden gebruikt. Maar als het werk klaar is, wordt de afval opgeruimd en verbrand, dan zie je alleen maar het nieuwe gebouw! Als het in jouw gemeente bevestiging van nieuwe leden is, stel je dat dan even voor ogen in al die kerken over de hele wereld. Daar staan ze vlak voor de preekstoel, jonge mensen en soms ook ouderen. En je hoort alleen maar dat ene woordje "ja" of "I do", maar in dat ene woord, uitgesproken door duizenden, hoor en zie je het bouwen van Gods Kerk. Dat gaat door, ondanks al onze liefdeloosheid, gemakzucht, en verdeeldheid. Dan zie je de grote liefde van God tot deze zondige wereld. Wat een rijkdom! Het is een wonder in onze ogen, we zien het, maar doorgronden 't niet. Dan komt ook de jubel: "Lof en aanbidding, Here, wordt op aarde en in de hemel voor Uw liefde U toegebracht!"

"Hartelijk gegroet, Saskia, en nog veel dank voor je mooie gesprek over de catechismus. Ik was het er voor 100% mee eens."

Deze woorden van een altijd even meelevende oudere lezeres geef ik graag door aan Buitenbeentje, als bemoediging. Misschien ook voor anderen? Hartelijk dank, Sietske, dat had geen commentaar nodig. De rest van je brief bewaren we dus tot een volgend gesprek. Tot dan!

Ons derde epistel is afkomstig van een lezeres, die zichzelf de schone naam Suzanna geeft. Ook zij schrijft naar aanleiding van de Schemerlamp, die gewijd was aan Buitenbeentje. Zij zegt:

"Vertel haar, dat er meer mensen zijn, die zich buitenbeentjes voelen. Dat ze niet alleen staat. Maar zou het niet komen, omdat wij als immigranten ons zo moeilijk bij elkaar aanpassen? Dat we elkaars geestelijke achtergrond niet kunnen of willen begrijpen? Ook ik mis de blijdschap van het geloof en het bij-elkaar-horen in onze kerken. "Daar komt zij met haar verbondsleer!" of "Daar heb je weer met haar zwaarmoedige ideeen!", wordt er vaak gezegd. Als er Heilig Avondmaal is, voel je de gescheidenheid. Als er inwijding van een nieuw kerkgebouw is, voel je zwaartillendheid. Geen blijdschap over zoiets groots.

Maar die blijdschap is er wel, wanneer wij als vrouwen bij elkaar zijn op onze hoogtijdagen. En daarom laat ik de moed niet zakken, want wij, vrouwen en moeders, voeden de kinderen op. Het zaad der Kerk. God zal de wasdom geven en Hij zal *met gejuich* maaien!

Het geslacht, dat nu opgroeit in onze kerken, is onze basis voor de toekomst. Ook de jonge mensen van tussen de 20 en 30 hebben last van de "hinderingen" van een andere nationaliteit. Mijn kinderen van tussen 15 en 20 bekijken Canada heel anders dan de ouderen. Zij, de teenagers, hebben dit volk en dit land lief. Er zou nog veel meer over te zeggen zijn, maar dan word ik misschien persoonlijk. Ik heb laatst met volle instemming Arie's mijmering beaamd, toen hij schreef: Laat ik mijn mond maar houden, anders komt er misschien een kerkscheuring."

Zo'n vaart zal het heus niet lopen, Suzanna, ook jij bedankt voor je brief. Mag ik er nog enkele opmerkingen aan vastknopen? Zoals ik reeds aan Buitenbeentje schreef, zijn er in de Kerk van Christus geen buitenstaanders. Zij en jij en iedereen, die in Hem gelooft, zijn leden van het lichaam, waarvan Hij het hoofd is. We mogen ons bij tijden wel eenzaam voelen, maar als christenen zijn we dat in feite nooit. Bedenk op de volgende Avondmaalszondag, Suzanna, dat juist aan de Tafel des Heren uitkomt, hoe wij één zijn met alle Christusbelijders over de hele wereld! Wie daar slechts zit als lid van zijn eigen gemeente of denominatie, heeft nog niets gezien van de "heilige, algemene en apostolische Kerk". Van de eenheid, waarvoor de Here Jezus destijds Zijn Vader zo innig gebeden heeft. En kan het bestaan, dat een gebed van Hem niet verhoord wordt?

Ten tweede, zonder twijfel is de soms eenzijdige samenstelling van onze immigrantengemeenten er oorzaak van, dat men zich hier onbegrepen en alleen kan voelen. Om slechts voor de vuist weg een paar voorbeelden te noemen: Nieuwkomers, die in een lang gevestigde old-timersgemeente 'n voor hen geheel vreemde sfeer vinden. Een rasechte Amsterdammer in een gemeente van Noordelijke plattelanders: zijn levenswijze is anders, zijn kijk — ook op kerkelijke zaken — is anders en zijn sappige humor wordt dikwijls niet aangevoeld. De eenzame man met een academische opleiding: hij zal hunkerend uitzien naar een verwante ziel met wie hij weer eens een ouderwetse boom kan opzetten. En ga zo maar door, de lijst is lang.

Naar mijn bescheiden mening is het dom om deze dingen te verdoezelen. Er zijn verschillen, er zijn problemen, en verscheidenen onzer mensen lijden hier onder een ernstig gemis. Beleving van de gemeenschap der heiligen is toch nog iets anders dan begrip en vriendschap van-hart-tot-hart. Al wil men dit verschil wel eens wegredeneren. Zelfs voor de door velen beminde David met zijn "outgoing personality" was er slechts één Jonathan . . En menige immigrant heeft z'n Jonathan aan de andere kant van de Atlantic gelaten, tot zijn levenslang verdriet. Het enige, dat je in zo'n geval kunt doen, is: met open hart en geest de mensen om je heen tegemoet treden, proberen om hen te begrijpen. De mogelijkheid is dan groot, dat je aangenaam verrast wordt en vriendschap vindt, waar je die niet verwachtte.

Ten derde, je slaat de spijker boven op de kop, Suzanna, als je zegt dat er een verschil is tussen de uitkijk der jonge mensen, die hier opgegroeid zijn en die van zovele oudere immigranten. Omdat de eerstgenoemden dit land en dit volk gingen liefhebben als hun eigen. Vaak sta ik versteld van de uitlatingen van immigranten, ook in onze kring, waaruit zonneklaar blijkt dat ze zich ten diepste voor Canada niet interesseren. Laat staan, dat ze zouden trachten het lief te hebben en er deel van te worden. Wat ze vergeten, is dat elk land zijn bijzondere schatten bezit en dat er bijna geen groter contrast denkbaar is in historie, cultuur, godsdienstig leven etc. dan tussen Canada en hun geboorteland. Een contrast, waarmee wij wel degelijk rekening moeten houden, ook bij de arbeid voor de uitbreiding van Gods koninkrijk.

Het is me reeds lang een mysterie, hoe iemand acht, tien jaren hier kan wonen in welvaart en geluk en toch geen greintje genegenheid kan opbrengen voor het land zelf. Ja, het slechts al mopperend beschouwt als een ongezellige (maar winstgevende!) werkplaats. Die te pas, maar vaker te onpas vergeleken wordt met het ideale oord aan aan de Noordzee . . . waaruit hij vroeger toch vrijwillig vertrokken is. Kun jij dat raadsel oplossen, Suzanna? Dan houd ik me aanbevolen.

Wees maar niet bang om vriendelijk en zonder omhaal je mening op tafel te leggen, wanneer je dat nodig oordeelt. Ja, het is betreurenswaard, dat het voor gereformeerden blijkbaar moeilijk is om elkander de ruimte te laten, die er nog altijd is binnen het raam van een schriftuurlijke belijdenis. Maar vergeet de woorden van Sietske niet: wij leven nog in de "under construction"-periode. Verscheidenheid in harmonie was het thema van de schepping . . . En zal ook het thema zijn van de herschepping en van de Kerk in heerlijkheid. Een verhelderende en troostende gedachte. Mijn beste wensen, ook voor je man, Suzanna!

Tot de volgende maal, lezeressen. Weest hartelijk gegroet van uw ijverig tikkende

SASKIA.

Zendelingen ontvoerd in Vietnam

door Larry Ward

Star en onbewogen stond het in de kranten: Reds Kidnap Three American Missionaries".

De plaats van herkomst van het bericht trof me dadelijk: Ban Me Thuot, Viet Nam.

Mijn hart smolt toen ik vlug de kolommen doornam en een bekende naam aantrof: Dr. Eleanor Ardel Vietti van Houston, Texas, werkend in Viet Nam onder de Christian and Missionary Alliance.

Het summiere bericht vertelde hoe Dr. Vietti en haar mede Alliance zendeling, Rev. Archie Mitchell, waren gevangen genomen dor Viet Cong Communist guerilla's in een nachtelijke aanval op 30 Mei. Mrs. Mitchell met haar vier kinderen en de vier verpleegsters van de Alliance melaatsen kolonie ongeveer negen mijl van Ban Me Thuot, waren niet gearresteerd. Mrs. Mitchell had kans gezien Ban Me Thuot te bereiken en het nieuws te rapporteren. Haar vier kinderen en andere zendelingen waren geevacueerd naar de betrekkelijke veiligheid van de stad. Vietnamese troepen en helicopters werden uitgezonden om de guerilla's en hun gevangenen te zoeken, maar tot dusverre is er geen definitief rapport ontvangen.

Ik legde de krant neer, mijn gedachten vol herinneringen en met een biddend hart.

Ik herinner me Ban Me Thuot. Ik weet alles nog van die hobbelige trip naar de melaatsen-kolonie ("de langste negen mijl in de wereld", staat er in mijn dagboek). Ik herinner me die dappere vrouwelijke dokter en de toegewijde staf die haar hielp.

Het was maar een kort bezoek dat de fotograaf Roy Wolfe en ik daar verleden najaar brachten, slechts één dag, maar een dag vol van gebeurtenissen. Menigmaal herinnerden wij ons dat indrukwekkende getuigenis voor de Heiland midden in de rimboe. We hebben er vaak en altijd met gebed aan terug gedacht, hoe wij Dr. Vietti vergezelden op haar tocht naar de twee honderd patienten in Ban Me Thuot Segregated Village, zoals de melaatsen-kolonie wordt genoemd. Wij kennen Dr. Vietti als een gemoedelijke Texan, maar van wie elk woord en elke daad blijk gaf van haar diepe belangstelling en liefde voor haar patiënten. Wij denken er aan terug hoe Dr. Vietti en de anderen iedere gedachte aan heldendom van de hand wezen, ofschoon het gebied, waarin zij werkten, vaak het mikpunt van nachtelijke aanvallen was geweest. Nog niet zo lang geleden was er gedurende de nacht een brug opgeblazen en dat was slechts een paar honderd yards van hun huis. Zij hadden zich strikt gehouden aan de avondklok en andere beperkende bepalingen, maar het gevaar was er altijd. Twee weken na ons bezoek lazen wij nog van een hevige strijd daar, waarbij honderden Vietnamese troepen en een onbekend aantal guerilla's betrokken waren.

De Christian and Missionary Alliance heeft vijftig jaar in Viet Nam gewerkt en gedurende die tijd is een belangrijk hoofdstuk geschreven in de geschiedenis van de Christelijke zending. Overal in het land vindt men kleine kerken met het opschrift "Tin Lanh" (Evangelische Kerk), de nationale kerk, die het resultaat is van het werk van de Alliance, heeft daar nu 25.000 leden . . . en de kleine groep in Ban Me Thuot is niet alleen een sieraad voor de Alliance maar voor de zaak van Christus over de gehele wereld.

Juist daar zijn nu drie getrouwe dienstknechten van Christus, zoals velen in de gang van de historie, in de handen van de heidenen.

Op het moment dat wij dit schrijven, weten wij niet hoe de situatie precies is.

Wij kunnen slechts bidden . . . en vertrouwen.

Maar dit weten wij wel: waar zij ook mogen zijn, hetzij diep in de rimboe of in de afgelegen berghoogten, zij zijn niet alleen. Daar is iemand bij hen, Degene, Die niet alleen gezegd heeft: ga uit tot de gehele wereld, maar Die ook de belofte gaf: 'Zie, Ik ben met U, tot aan het eind der dagen".

Hij is ook daar.

Drie zijn er midden in het vuur van de vervolging.

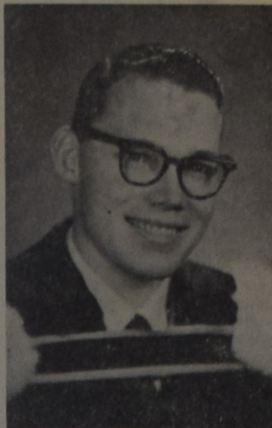
Drie? Neen, daar zijn ook de Viet Cong guerilla's.

Maar zie nog verder. Er is nog een vierde, — en "de gedaante van de Vierde is als de Zoon van God".

Dit is de vierde: de Zoon van God, de Heer Jezus Christus.

Hij is daar . . . en wij bevelen deze drie dienstknechten aan Zijn zorg.

Een uitstekend prestatie



Hoewel wat laat (we wisten het zelf niet eerder) willen we toch melding maken van het heugelijke feit, dat een onzer immigrantenjongens met een paar scholarships in Canada is onderscheiden.

Harro van Brummelen te Calgary, Alta., die met zijn ouders in 1953 naar Canada kwam, ontving eerst een scholarship van $500 van de Friends of the Canadian Mathematical Congress. Hij beëindigde grade 12 met een gemiddelde van 94.4.

Daarna werd Harro een nationaal scholarship aangeboden voor McGill University te Montreal, ter waarde van $1500 per jaar, welk scholarship voor vier jaar vernieuwd kon worden. Thans, nu hij 20 jaar is, heeft hij reeds z'n bachelor's degree in science gehaald.

Wij vermelden deze feiten niet uit trots, maar met een gevoel van grote dankbaarheid. Als een immigrantenzoon na een betrekkelijk kort verblijf in Canada tot zulk een prestatie in staat is, is een felicitatie ten volle op haar plaats.

Maar tegelijkertijd zien wij in jongelui als Harro van Brummelen ook onze leiders van morgen komen.

Dat is ook Gods voorzienigheid!

Prairie farmers gelukkig met verhoging van tarweprijs

Het besluit van de Minister van Landbouw de Canadese tarweprijs na de devaluatie van de dollar met 6 dollarcent per bushel te verhogen, is in de Prairies met grote tevredenheid ontvangen. Toch zijn er ook die menen dat de tarweprijs niet had mogen worden verhoogd, met het oog op de toekomstige afzet van tarwe. Zij menen dat bij handhaving van de huidige prijs, de mogelijkheid zou hebben bestaan langjarige contracten voor tarwe af te sluiten, waardoor stabilisatie van de Canadese tarwe-export had kunnen worden verkregen. Dit zou bijzonder nuttig zijn nu Groot Brittannië overweegt zich bij de Euromarkt aan te sluiten, waardoor de Canadese tarwe-export naar dat land ongunstig zou kunnen worden beinvloed.

De regering had uiteraard verschillende goede redenen de tarweprijs te verhogen. In de eerste plaats is door de grote export naar China het aanbod van Canadese tarwe beperkt. Daarnaast was er van de zijde van de tarwe-boeren veel kritiek op de huidige tarweprijs, die zij te laag achtten. Krachtens de Internationale Tarwe Overeenkomst werd de maximumprijs voor Canada's beste kwaliteit bepaald op maximaal $2.025 per bushel (met ingang van 1 augustus a.s.).

In farmerskringen meende men dat een maximumprijs van $2.20 juist zou zijn geweest en dat de mogelijkheid zou moeten zijn geopend deze prijs van jaar tot jaar te wijzigen, al naar gelang de vraag- en aanbodsituatie. Onder deze omstandigheden is het begrijpelijk dat de Minister van Landbouw de devaluatie aangreep om althans enigszins aan deze kritiek tegemoet te komen.

KARTERING VAN NOORDELIJK CANADA

Volgens berichten uit Ottawa zullen dezer dagen een duizendtal topografen, hydrografen en oceanografen naar de noordelijke gebieden van Canada vertrekken om daar in opdracht van het Federal Department of Mines and Technical Surveys karteringswerkzaamheden te verrichten. Speciale aandacht zal worden besteed aan Ellesmere Island, Resolute Bay en de ijskappen op Baffin Island.

Barron Straight, een van de bekende vaarwegen in de Noordelijke IJszee, zal door hydrografen aan boord van de "Baffin" in kaart worden gebracht. Ook een nieuw vaartuig, de "Richardson", zal aan de tocht deelnemen. Verder zal men gebruik maken van vier ijsbrekers. De gehele karteringsexpeditie zal ca. $3 miljoen gaan kosten.



Hi Neighbours!

Here is that special month again, that month that rhymes with honeymoon, craon, moon and tune. All song writers have to do is keep on turning out ballads to go with this season and they have their nest-egg laid. A special edition is printed in May in our local paper filled with advice for the June brides and grooms. Ideas and suggestions for that favorite of all days — the wedding day. Dad may end up borrowing from the Credit Union, Mom may end up with a permanent migraine headache but when June is past the parents return to normal and for the newly-weds the great adventure has begun. There are all kinds of surprises in store for these happy people, when the honeymoon is over. Some girls have a natural ability to become good cooks, they have always puttered around Mom's kitchen and with pleasing results too. But poor hubbies who must go through the suffering of the career girls who yet have to experiment. They may be a whiz at the short-hand "game", they may be able to set a wave and turn a plain Jane into a raving beauty, but when hubby comes home from the garage, hungry and hot, he likes his asparagus well done and his potatoes the same. The pork chops browned just right and a he-man piece of pie. Pizza-pie may be good on occasions and T.V. dinners may be handy, but the budget usually is not elastic enough to allow this too long.

When you look at today's magazines it always strikes me how much emphasis is placed on fancy desserts. How many working homemakers have time to prepare the creations pictured upon those pages? For them the instant pudding, quick setting jello and similar instant recipes are a boon. It may seem odd but in home economics classes at schools too, there is a lot of time being consumed in making unnecessary and expensive dishes. It might be better to teach the young girls how to cook a roast, and boil potatoes, how to make a good and inexpensive meat pie or roast a chicken, there might be fewer men with a weight problem, and a lot less heart attacks.

There are certain things too which might be useful for a bride to know about food. There is a great deal of deceptive packaging being done and only from experience will the young homemaker learn how to pick and choose her groceries. Frankfurters may be 51 cents a pkg., and one week-end they are only 46 cents or so. You get the same weight but 2 less frankfurters in the lower priced package. They are a bit rounder, but the amount will not stretch. Then there are the packages of bacon. It is being packaged so that the lean edge of the bacon shows and the fat portion is hidden. Some consumer goods come in large packages, but are only partially filled. We pay a large amount of our grocery money toward costly packaging, and mothers with youngsters very often object to the package containing certain worthless items. Since we have so many super markets with few clerks to advise the buyer we must learn to read the labels. Our good friends the consumers association of Canada are ever on the alert to see to it that labelling and advertising is done in such a way that we may be assured that the product is as good as they claim it to be. Meat packaging is one of their main objects of attention. The Food and Drug Act passed in 1960, required all manufacturers and packers of food to acurately label their products. If flavouring is added, this must be stated on the package, as also coloring.

For many years we have bought Pork and Beans, never sure whether the piece of fat on top was worthy of the name. Soon all old labels will be used up and from then on we will be buying Beans with Pork, and there will be other similar changes. Many consumer goods carry a guarantee which the manufacturer is unable or unwilling to honor if the buyer is dissatisfied. This will not occur so often anymore. The alertness of housewives is needed to keep up our high standards of production of food and drugs and if we have any complaints we should inform the manufacturer.

So here then, young homemakers, is some unromantic advice. There is plenty more given you, I have no doubt, by Grandma, Grandpa, aunts and uncles, bachelors and spinsters, young and old. Do nót become discouraged, the men who now brag to their fellow-workmen: my wife is the best cook there ever was, probably forgot the tough meat, the beans not done, the rock-like biscuits and the soggy píe crust of long ago.

And of one thing you may be sure: When your husband doesn't say much by way of praise about your cooking, your thrift or your ability as a homemaker in general, don't worry your dream-filled little head; that's the way many men are. When they don't say anything, they are content, you've made the grade! As long as they talk about Mother's incomparable apple-pie or melt-in-your-mouth cookies, keep trying, he'll forget them. That's the way life is. Edgar Guest, that fine poet, put it in words which I'd like to borrow:

THEY'RE LAUGHING NOW

They're laughing now! And strangest thing,
About the old dead worrying
And fretful time they used to know
Back in that vanished long ago,
When they were married first and he
Had just his weekly salary.
You'd think 'twas fun, to hear them say
How he would walk to work each day
To save the car fare and afraid
They couldn't get the gas bill paid
And how they worked for months before
They had a rug upon the floor.
And they are boasting, too, about
The time he wore his trousers out
And she put in a patch so small
You'd hardly notice it at all.
He loves to tell that tale again,
Although it wasn't funny then!
They're laughing now! And seems to me
The old dead cares have grown to be
Their happiest memories of all,
As if there's nothing to recall
So sweet as all those troubles grave
When love was young and very brave.

Congratulations all newly-weds
from
Your Neighbour

Het boerenbedrijf in het Westen van Canada

(Can. Scene) — Hoewel thans een kleiner deel van de bevolking in het boerenbedrijf werkzaam is, is de opbrengst per boerderij sterk toegenomen. Het gemiddelde boerenbedrijf van vandaag produceert voedsel voor 22 personen. Deze toeneming van de Canadese farmproductie is voor het grootste gedeelte te danken aan een verbetering van bedrijfsmethoden, mechanisatie en electrificatie; en aan de ontwikkeling van de wetenschap op het gebied van insecten-werende en zwammen-verdelgende middelen (insecticides en fungicides), bemesting, stamboekvee en verbeterd zaad.

De tijden zijn wel veranderd sedert de dagen van de eerste kolonisten in het Canadese Westen, toen, wat nu Central Canada is, omstreeks 1880 opengelegd werd als een reusachtig graangebied. De grond was zo rijk in die dagen, dat het planten slechts bestond uit het zaad met de hand over het land werpen. Voor het oogsten gebruikte men een zg. grain cradle, die bestond uit een zeis met lange houten tanden voor het verzamelen van het omgemaaide koren. 'n Andere knecht liep dan achter de maaier aan en bond het koren in schoven. Later, van 1884 tot de twintiger jaren werden door stoom aangedreven maaimachines gebruikt. Hier waren nog heel wat boerenknechten bij nodig en de spoorwegen lieten dan ook speciale "Harvester Specials" rijden vanuit elk willekeurig punt in het Oosten naar Winnipeg voor $15 per oogster. Omstreeks 1910 kwamen kolossale benzine-tractors in gebruik en de eerste goede "combine", die aanzienlijk minder mankracht vereiste, werd in 1922 op de Canadese prairies ingevoerd. Op de tegenwoordige boerderij wordt bijna al het werk machinaal gedaan.

De moderne veestallen zijn voorzien van melkmachines en het vee wordt machinaal gevoerd. De boerenwoning heeft alle moderne hulpmiddelen van de stadswoning en misschien zelfs wel meer, daar de tijd van de vrouw kostbaar is en niet verspild kan worden als er machines zijn, die haar werk kunnen doen.

De economie van het boerenbedrijf zou onze grootouders met stomheid slaan — het kost thans $38.000 om een boerderij te beginnen tegenover $600 in 1862. En hoewel sommige bedrijven in het Westen duizenden acres groot zijn, zijn de meeste toch betrekkelijk klein. Ongeveer 88 procent beslaan minder dan 400 acres.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —
— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With great joy and thanks to God we wish to announce the birth of our daughter

GRACE

Mr. and Mrs. R. Veld.

June 7th, 1962.

R.R. 3, Hannon, Ont.

Zo de Here wil hopen wij op 15 Juni 1962 met onze geliefde ouders en grootouders

PLEUN VIS
en
NEELTJE VIS—ZEGWAARD

de dag te herdenken dat zij 35 jaar geleden in het huwelijk zijn verbonden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Leo & Alice.
Joanne & John.
Henk & Hilda.
Leni & Henry.
& kleinkinderen.

Zo de Here wil hopen wij op 23 Juni de dag te gedenken dat onze geliefde ouders

GERRIT EIKELENBOOM
en
CORNELIA EIKELENBOOM—VAN IEPEREN

voor 30 jaar in het huwelijk zijn verbonden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Gerald & Diane, Ronald.
Bill & Jenny.
Mary & Tinus.

R.R. 1, Grimsby, Ont.

Met grote dankbaarheid aan God hopen wij, zo de Here wil, met onze geliefde ouders en grootouders

JAN KOSTELYK
en
AGATHA KOSTELYK—VELDMAN

op 30 Juni 1962 hun 30-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat zij nog vele jaren voor elkaar en voor ons allen gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Alberni (B.C.):
John Kostelyk.
Nell Kostelyk—Budding.
Port Alberni (B.C.):
Harry Kostelyk.
Alice Kostelyk—Aardema.
Burnaby (B.C.):
Ivan Visser.
Trudy Visser—Kostelyk.
Alberni (B.C.):
Ankie Kostelyk en Sandy Baardman.
Mary Kostelyk.
Nelly Kostelyk.
En 8 kleinkinderen.

715 Indian Ave.,
Alberni (B.C.).

On June 28th, 1962, our parents

Mr. & Mrs. C. FEYEN

hope to celebrate their 25th wedding anniversary since they were united in the bonds of marriage.

Isaiah 58 : 11a.

Their thankful children:
Albert & Coba.
Robert A. & Irene.
Jane & Tony.
& Christine.

179 Graham Street,
Woodstock, Ontario.

Heden nam de Here, geheel onverwachts, van onze zijde weg, onze lieve vrouw, en der kinderen zorgdragende moeder en grootmoeder

JOHANNA
VAN DEN HAZEL,
geb. van Donkersgoed,

op de leeftijd van bijna zeventig jaren.

De diepbedroefden:
Wienik van den Hazel, en familie.

Wij treuren, doch niet als degenen die geen hope hebben.

Drayton, Ont.,
25 Mei 1962.

God heeft tot Zich genomen, onze zeer geliefde zoon, broeder, zwager en oom

EDZE HAMSTRA,

op de leeftijd van 25 jaar.

Filipp. 1 : 21.

Hamilton, 5 Juni 1962.

Hamilton, Ont.,
281 Queen St. S.:
P. Hamstra.
Z. Hamstra—Boksma.
Nijverdal, Ned.:
T. Westera—Hamstra.
R. Westera.
Belleville:
J. Hamstra.
M. Hamstra—Venema.
Princeton:
T. Hamstra.
J. Hamstra—Venema.
Burford:
J. E. Hamstra.
A. Hamstra—Eygenraam.
Belleville:
J. Postma—Hamstra.
R. Postma.
Toronto:
A. Eygenraam—Hamstra.
Geo. Eygenraam.

De Here heeft tot Zich genomen onze lieve vrouw en moeder

BETSY VAN DYK—HORLINGS.

L. Van Dyk.
Riekje.
Jan.
Harry.

8 Juni 1962.
Peterborough, Ont.
501 Bellevue St.

---

100 ACRES

Groot stenen huis, 5 slaapkamers. Van alle gemakken voorzien. Grote barn, silo, kippenhok, machineschuur. Mooie zachte grond. 6 mijl van Simcoe. Vraagprijs $ 21.000, met $ 4000 down. Eigenaar is echter handelbaar.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

For complete holiday enjoyment
"LITTLE EUROPE RESORT"
Bracebridge, Muskoka, Ont.
Cottages - fishing - boating - camping. (35 miles from Chr. Ref. Church in Orillia).

CHRISTELIJK GEZIN

met schoolgaande kinderen zag zich gaarne ergens in B.C. op een farm geplaatst, of iets dergelijks, waar een Chr. School aanwezig is. Brieven onder no. 1498, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

100 ACRE GENERAL FARM

House and barn in need of repair. ¾ mile off Highway, 7 miles from Jarvis. Write to # 1497, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

25% korting op Uw boot passage

Slechts $ 298.50 retour per boot naar Holland

Voor groepen van tenminste 25. Deze speciale korting gaat in op 16 Aug. voor de heenreis en 25 October voor de terugreis.

Dezelfde korting geldt voor 30-daagse retours op individuele boekingen.
Profiteer ook van deze speciale korting voor overkomst van familie uit Holland.

VRAAGT VOLLEDIGE INLICHTINGEN BIJ UW NEDERLANDSE REISBUREAUX:

KOOPS TRAVEL SERVICE .... 543 Brant St, BURLINGTON, Ont. NE 4-1813
KREEFT'S TRAVEL BUREAU .... 968 Exmouth St., SARNIA, Ont. ED 7-8559
C. STEENHOF .... 43 Crane Ave., WESTON, Ont. CH 1-0811
JOHN VANDER VLIET .... 304 Dundas St. W., TRENTON, Ont. EX 2-4641
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE 359 Wilson Ave., DOWNSVIEW, Ont. ME 5-5661

GREENHOUSE FARM FOR SALE

22,000 sq. ft. of glas, located Holland Marsh, close to Highway 400. Church and school, very good house. Apply L. J. van Hof, R.R. 4, Bradford, Ont. Phone PR 5-2425.

HIGH SCHOOL GIRL, 15,

would like work for summer months, in S. Ontario. Fond of children. Write Box no. 1500, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Nette jongeman, Chr. Ref., 36 j., zoekt

CORRESPONDENTIE OF KENNISMAKING

met net, eenvoudig en serieus meisje van 25—36 jaar. Brieven no. 1499, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Gevraagd voor direct:

EEN BAKKER

in gemengd bedrijf. Liefst zelfstandig kunnende werken. Bij Dutch-Canadian Bake Shop, 450 Grand Ave. E., Chatham, Ont. Phone ELgin 2-0314.

Wanted immediately:

FARM HELP

on modern dairy farm. Should be single; good wages. Write to: Mr. S. Buma & Sons, R.R. 4, Bowmanville, Ont., or call MA 3-2595.

Wanted:

DUTCH GIRL

between ages 18 and 40, for general house work. Live in. Mrs. M. L. Brown, 77 Jackson Ave., Toronto. BE 3-2200.

Andijker Picnic

2 JULI

AYLMER 10 uur.
WANETA BEACH 11 uur.

Experienced
FEMALE WEAVERS
FOR DAY AND EVENING SHIFTS

Apply to Box no. 1501, % Calvinist-Contact, or to Mr. J. Austin, DOWNS, COULTER & CO. (CANADA) LIMITED
107 Wragge Street,
TRENTON, ONTARIO.

The Corporation of the Thunder Bay Christian School Society Fort William, Ont. opens their school September 1962 and is still in need of

ONE TEACHER
for the lower grades.

Qualified teacher preferred, good salary. Letters of application or for information write to the Secr. T. Bakker, Hymers, Ontario.

Chatham Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for grade one, beginning September. Modern school, pleasant working conditions, attractive salary. Inquiries and applications may be addressed to John Tolsma, R.R. # 5, Chatham, Ont.

The Canadian Christian School of Jarvis, Ont. is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grade 1. Please send applications to Mr. J. VanderKooy, R.R. 5, Simcoe, Ont.

The John Knox Chr. School, New Westminster, B.C. needs

A TEACHER

for one of its primary grades. State preference. Apply to Mr. J. Star, 246 Hume Street, New Westminster, B.C.

Near Hamilton Christian High and Grade School

A well kept, 4 bedroom, 1½ storey brick, side drive and garage. Complete with aluminum doors and screens; rec. room. Asking price only $13,500 with reasonable down-payment. Call

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone: FU 3-2157

EXPERIENCED LOOM FIXER WANTED

for Hattersley Standard Looms or British Northrop Worsted Looms

Apply to Box no. 1502, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont., stating age and experience.

HET REFORMED THEOLOGICAL COLLEGE OF GERLONG

In maart werd het achtste Academie-jaar van dit College officieel geopend. Er was een groot verschil met het eerste sobere begin in 1955. Men begon toen met twee professoren en drie studenten in een klein schoollokaal van de Reformed Presbyterian Church. Nu begon men het nieuwe jaar met vier professoren en drie-en-twintig studenten. De officiële bijeenkomst, die door meer dan honderd personen werd bijgewoond, had plaats in de vergaderzaal van het mooie eigen gebouw. Dat er voor het College ook belangstelling bestaat buiten de kring van Nederlandse Gereformeerde emigranten bleek o.a. uit het feit, dat hier ook gesproken werd door een Luthers predikant en een plaatselijke dokter.

CHRISTELIJK ONDERWIJS IN NEW SOUTH WALES

In Sutherland werd vergaderd om de mogelijkheid te bespreken van een "Christian High School in N.S.W. Het vraagstuk van het christelijk onderwijs in Australië bleek niet gemakkelijk te zijn als het op de practische uitvoering aan komt. Waar moet men beginnen, bij een middelbare school, bij het lager onderwijs, of misschien bij het kleuteronderwijs?

Er was echter volledige overeenstemming inzake de meest vitale punten n.l. dat men christelijke scholen nodig heeft en dat men daarvoor een weloverwogen gezamenlijke actie moet voeren, onverschillig wat men eerst wil aanpakken. Er werd een commissie benoemd, die een studie zal moeten maken van de kosten van lager en van middelbaar onderwijs, het aantal leerlingen dat verwacht mag worden enz. Binnen drie maanden zal een volgende vergadering worden gehouden waar rapport zal moeten worden uitgebracht. De wenselijkheid werd uitgesproken dat er een vereniging tot bevordering van christelijk onderwijs zou worden opgericht in ieder centrum.

(ICN)

MILK CONTRACT

Just listed, 115 acres, well fenced, on paved road near Wainfleet, Ont. Extra large barn and other buildings in good condition. 12-room house, needs painting. Prince includes 40 head of cattle, full line of equipment, unlimited milk contract. Present income about $ 1,000 per month. Priced to sell quickly with $15,000 down.

Call TED BOSMA at

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone: FU 3-2157

WEDERVERKOPERS GEZOCHT . . .

Importeur van exclusieve Nederlandse producten, hoofdzakelijk textiel, in een zeer grote collectie welke zeer gemakkelijk te verkopen zijn, zoekt wederverkopers voor deze artikelen aan particulieren. In aanmerking komen zowel dames als heren, voor full-time of spare-time. Goede verdiensten.

Brieven gaarne aan: Nr. 1495, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Kom naar Brampton, Ontario

verdien meer, en leef een plezierig leven.

FRANK HARKEMA helpt met raad en daad, bij het kopen of huren van een woning.

Ook behulpzaam bij het zoeken naar geschikt werk.
Schrijf aan Frank Harkema, vertegenwoordiger bij:

HAROLD S. HARE LTD. REAL ESTATE
82 Main Street North
BRAMPTON, ONTARIO

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Dundas, Ont., A. W. Schaafsma te Burlington, Ont.

te Port Alberni, B.C., H. Petersen te Platte, S.D. (U.S.A.)

te Clarkson, Ont., J. Rook te Bellflower, Cal. U.S.A.

te Edmonton (Ottewell), H. Bade te Taber, Alta., die inmiddels voor dit beroep heeft bedankt.

te Stratford, Ont., Rev. John v. d. Meer te Essex, Ont.

te Port Alberni, B.C., Rev. H. Petersen te Platte, S.D.

•

De gemeenten Orangeville en Alliston, die tot dusver gezamenlijk in Rev. Hollander haar predikant hadden, zullen na diens vertrek ieder afzonderlijk gaan beroepen.

Bedankt

voor Owen Sound, Rev. J. Nutma te Acton, Ont.

voor Athens, Ont., Rev. J. Kuntz te Orillia, Ont.

voor Emo, Ont., J. Kruis te Peers, Alta.

voor Surrey, B.C., Rev. D. J. Scholten te Brantford, Ont.

MET EMERITAAT

Rev. R. J. Bos, die de kerken in Ontario en de Maritimes vele jaren diende als Home Missionary en daarna de kerk te Willmar, Minn. enkele jaren diende, gaat binnenkort met emeritaat.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

bij acclamatie te London en Mitchell, Ont., C. Verhage, Hilversum, Ned.

KERKDIENSTEN IN MIDLAND, ONTARIO

Namens de Christian Reformed Church van Orillia worden er deze zomer gedurende Juli en Augustus kerkdiensten gehouden in Midland, Ontario, een vacantie-centrum in de Georgian Bay area.

Deze diensten worden gehouden in de *Baptist Church*, hoek Elisabeth St. en Midland Ave., om *drie uur* 's middags, in de *Engelse* taal.

Uitgaande van de gedachte, dat velen het ook in hun vacantie op prijs zullen stellen een kerkdienst te bezoeken, nodigen we allen uit, die deze zomer in het Midland-district vertoeven (ook b.v. Honey Harbour, Victoria Harbour, etc.) om deze kerkdiensten bij te wonen.

Noteer plaats en uur van de diensten even in Uw zakboekje.

Afscheid Rev. L. T. Schalkwijk van Duncan, B.C.

Na een diensttijd van bijna 4 jaren, nam Rev. L. T. Schalkwijk op Zondag 3 Juni afscheid van de gemeente van Duncan.

Zijn tekst was genomen uit Jeremia 6:16a: "Terug tot de oude paden".

Hij wees op het verschil tussen star conservatisme en levende orthodoxie (rechte weg). Onze taak is: een nieuwe *vormgeving* aan de "paden der eeuwigheid", maar overeenkomstig de altijd-gelijkblijvende *norm* van Gods Woord en de daaruit voortvloeiende principes. Daarnaar was in deze vier jaren in eendrachtige geest gestreefd.

Na de dienst sprak Rev. R. W. Popma van Victoria als consulent woorden van waardering en las een brief van Classis B.C. voor, waarin dank werd gebracht aan Rev. Schalkwijk voor zijn werk in classicaal verband.

Mr. F. Witteveen sprak namens de kerkeraad en gemeente en op diens verzoek werd de scheidende leraar toegezongen Psalm 121:1 en 4.

Rev. Schalkwijk dankte allen voor de vele hartelijkheid en prettige samenwerking welke hij had ondervonden tijdens zijn ambtsperiode in Duncan, wenste allen Gods zegen, waarna wij samen zongen Hymn 458:1 en 3.

V.

High School Student Summer School in Toronto

Once again the Ontario Alliance of Christian Schools is sponsoring a two-week summer school for high school students. The school will at 9 o'clock, Monday morning, July 16, and finish at noon on Friday, July 27, the Lord willing. The teachers will be two of those who have made this Summer School one of the treats of many of our young peoples' lives, the Rev. Wm. Kok and Miss Jennie Visser.

Courses offered will most loudly demonstrate to high school young people the distinctiveness and radical solution furnished by the Reformed faith. The Rev. Wm. Kok will teach a course in Bible and in Reformed Doctrine. Miss J. Visser will lead our young people in Church History and in the Christian Approach to the Universe. Coming out of our public high schools, this will be speech of Scripture for all of life. And, as such, it is going to be unIue.

The uniqueness of this School is occasioned by the great failure of the public high school to come to grips with the fundamentals furnished by the Bible. These high schools, with all their several Christians who serve as teachers, fall far short of developing a Christian world and life view. They fail to provide clear and convincing answers to issues confronting our Christian students. Their very composite construction cannot help but cause accommodation to the secular environment. This very relativism is a curse for our every age, but especially for our high school people.

Thank God for Hamilton Christian High School. Not many weeks ago, I attended the dedication exercises of their new building. What a thrill to know that here we have a junior centre of academic studies where the light of the Word is uncovering the heresies of modern thought. Our Hamilton area people ought to rejoice in their sacrifice for an institution for the Christian view of science, society and philosophy, though it be but in bud. Here the Gospel is not overwhelmed by the paganism of the classroom, but the claims of Christ are brought to bear upon all of life. Praise God!

However, alas, we of other sections of Ontario, and also in the Toronto area, are not so favoured. The programme of our public high school curriculum is under the influence of those who do not truly examine life's problems in the terms of the Scriptures. Life's outlook there is largely and sometimes even frankly humanistic. To offset and expose this devil's lie, *all* our high school students not attending Hamilton District Christian High School ought to enroll for this Toronto Summer School for High School Students.

Parents, high school students, write Mr. F. Haveman, 28A Elmhurst Drive, Rexdale (Toronto), Ontario today. Tuition, books, and even room and board are free if necessary. More about that later!

(Rev.) Henry A. Venema

BIJBELS IN COLUMBIA

In Columbia dat door zijn vervolging van de Evangelischen berucht is geworden, beleeft de Bijbelverspreiding een bijna fabelachtige opbloei. Columbia staat met ongeveer een half millioen verspreide Bijbels en Bijbelgedeelten op de derde plaats onder de Spaans sprekende landen van midden- en zuid-Amerika.

(ICN)

Een stem uit het land van Guido de Bres

In *De Kruisbanier* publiceert Ds. Paul Combier een Open brief die hij vanaf de kansel aan zijn gemeente te Herstal heeft voorgelezen. Ds. Combier spreekt hier in zijn grote bezorgdheid uit over bepaalde ontwikkelingen in het kerkelijk leven van onze dagen waarin in het woord *eenheid* op aller lippen is, waar men door een soort 'Coué methode' de Protestanten wil doen geloven dat één enkele zichtbare kerk de remedie zou zijn voor alle kwalen waaraan de kerken lijden.

Meer en meer bewerkt men ons met een aantal uitdrukkingen en termen, die waarschijnlijk hun weg wel zullen maken en waarvan U de meest voorkomende bekend is: 'Vergeef en wis onze verdeeldheid uit'. En wanneer men zo, door de herhaling van de litanieën, de veerkracht heeft afgesloten, zal de weerstand verslappen, tenminste zo veronderstelt men. Dat wil in het geheel niet zeggen, dat de diepe verdeeldheid van de kerken op geloofsgebied voor mij niet *zeer pijnlijk* is. Het doet mij *diep leed* wanneer ik vaststel dat, zelfs in de kerken die uit de Hervorming zijn voortgekomen, de grote Christelijke waarheden en de wezenlijke en elementaire leer van het geloof van de Apostelen (de werkelijkheid van de vleeswording, de betekenis van het Kruis, de Opstanding, de leer van de Drieëenheid, Stellingen die absoluut door de Hervormers vastgelegd zijn) soms verworpen worden.

Ik denk niet, juist om reden van deze verwarring, dat het probleem *eerlijk* aangepakt wordt door een soort 'eenheidspsychose' te scheppen, en door het thema van de eenheid te 'orchestreren' (de term is van E.P. Maurice Vilain) bij de leden van de kerken. Deze 'psychose' kan oorzaak zijn dat velen van onze vrienden, vooral daar waar de Bijbelkennis onvoldoende is, door sentimentaliteit de stellingen prijsgeven die absoluut gehandhaafd zouden moeten blijven, zonder dat er een werkelijke, juiste oplossing — als die bestaat? — gevonden is.

"Wanneer ik de protestantse pers doorneem heb ik dikwijls de indruk dat een aantal predikanten en journalisten er aan meewerken om de tegenstelling Hervorming-Katholicisme van zijn scherpte te doen verliezen. Dit zou niet noodzakelijk slecht zijn (al was het alleen maar om aan de protestanten te tonen dat er heel wat wonderlijks en opmerkelijks kan gebeuren in andere huizen dan het hunne) wanneer niet anderen ervan gebruik maakten om een zekere verwarring in de geesten te scheppen. Ik geloof dat wij in de komende jaren alles moeten doen om alle tweeslachtigheid te vermijden en in het licht te blijven, en dit zonder te zondigen tegen de liefde."

Tenslotte wil Ds. Combier zeggen, dat hij "de eenheid waarvoor Christus, onze Heer, heeft gebeden vóór Zijn kruisiging (Joh. 17) éénheid van de discipelen in Hem, die Hij zo volledig, zo diep, zo existentieel wilde als de eenheid die de Vader, de Zoon en de Heilige Geest verbindt, eenheid die sinds het Pinksterfeest alle discipelen en alle uitverkorenen van alle tijden en alle plaatsen verbindt, zo ziet, *dat hij weigert deze eenheid te verwarren met het samenbrengen, het hergroeperen in één of meer kerkelijke organismen van afzonderlijke gemeenten*".

"Ik geloof dat zelfs het bestaan van één ééngemaakt kerklichaam (in de onwaarschijnlijke veronderstelling dat dit zou kunnen ontstaan) dat aan de wereld een indrukwekkenden façade vertoont, die misschien de heidense verbeelding van de mensen kan aanspreken, die steeds gevoelig is voor de macht en het aantal, nooit het zeker teken kan zijn dat men wenst van de authentieke christelijke eenheid."

Daarom is het ver van mij bezeten te zijn door de gedachte aan een éénmaking van de kerken. Het is in mijn ogen veel dringender, het Woord van God te prediken, aan de versterking van Zijn gezag in onze gemeenten te arbeiden, met meer liefde het Evangelie aan de mensen te verkondigen en hen in naam van Jezus Christus te dienen. De verscheidenheid van de kerkelijke vormen zal geen aanstoot geven wanneer elke plaatselijke gemeente werkelijk een *Kerk* is, dat is wanneer zij het *Apostolisch geloof* dat zij heeft ontvangen, werken laat, en zich voortdurend laat hervormen door haar Heer."

(ICN)

De grote waarde van Democratie!



Drie dagen voor ons volk naar de stembus gaat om een regering te kiezen, zal het zevenhonderd zeven en veertigste jubileum van een groots gebeuren ongemerkt voorbijgaan. Een gebeurtenis, die, geplaatst in het raam van de geschiedenis, de eerste grote stap naar vrijheid en naar een democratisch regeringsstelsel is geweest.

Het was in het jaar 1215, dat op 15 Juni te Runnymede de beschaafde mens opstond en zijn onvervreemdbaar recht proclameerde voor vrijheid en welvaart, door middel van een uit en door het volk gekozen regering. Toen werd de *Magna Carta* getekend.

Wij doen wel hierop te letten, want dit is inderdaad de hoeksteen voor politieke overtuigingen, die tirannen en de tijd heeft getrotseerd en die ons de erfenis van gelijkheid en vrijheid voor allen heeft gegeven.

Wij moeten dit recht echter ook beschermen, want wij leven tegenwoordig in een verdeelde wereld, waarin de democratie van alle zijden en met alle middelen wordt aangevallen. Rondom ons zijn duistere en troebele machten die op slinkse wijze onze geest willen ombuigen naar het brute en bittere juk van het communisme.

Daarom zullen wij verre moeten zijn van zelfvoldaanheid en lusteloosheid, waardoor het zaad van rebellie kan worden uitgestrooid op een slappe en steriele geest.

Degenen onder ons die hun geboorteland hebben verlaten en in Canada met zijn democratie een nieuw vaderland hebben gevonden hebben het voorrecht van burgerschap en de verantwoordelijkheid van stemmen ontvangen. Daarmede is ons de keus van regeringsvorm en leiding gegeven en het behoud van alles wat ons lief is. Daardoor hebben wij als taak gekregen om te luisteren en te leren, zodat wij de partijen en de grootheid van hun mannen kunnen beoordelen, en zodat wij kunen beslissen en vergelijken wat het beste is voor de samenleving en voor de persoonlijke behoeften.

De Magna Carta herinnert ons er aan dat de stembus de stem van het volk is geworden. In die gedachtengang stemmen wij en zodoende bewaren wij de erfenis van het verleden voor de toekomst.

STEPHEN B. POMAN,
President.

DEZE ADVERTENTIE IS GEPLAATST IN HET ALGEMEEN BELANG DOOR

DENISON MINES LIMITED
TORONTO, CANADA